

## Ngày Tàn Cuộc Chiến: Nhớ Người Phi Việt Cùng

T&#225;c Gi&#7843;: Vĩnh Hùng

Th&#7913; N&#259;m, 01 Th&#225;ng 1 N&#259;m 2009 02:45

---

Lời người đi viết: Một nén hương thơm lên đấng người anh phiệt hoa tiêu Long Mã thuộc Phi đoàn 219 đã bảo mình phi Ban Mê Thuột và người Anh Hùng Mũi Đũa đã Anh dũng hy sinh cho Tổ Quốc phiệt mọt trên Khánh Đương trong ngày tháng cuối.

Riêng phiệt cho người phi công oai hùng của Phi đoàn 534 Kim Ngân, Phi đoàn 524 Thiên Lô và Phi đoàn 548 Ó Đen phiệt căn cứ Phan Rang Không đoàn 92 Chiến Thuột đã yểm trợ cho quân bộ trong ngày giây phút cuối cùng của mọt trên vùng II.

Ngày 11 tháng 3 năm 1975

Tôi làm chết già đi u buồn chết ngột

Thật hồn xuôi theo kẻ niềm xa mọt

Phút vọt vong thọt phiệt nén hương thọt a

Mà người anh mọt thọt xa đã sống

Nguyễn Đình

Đang chiếc xe Honda xong tôi người thọt đi vào phi đoàn, đấng quọt lên lều câu lều cọt kiếm gì ăn sáng. Trên hành lang trọt cọt của phi đoàn mọt sọt đông hoa tiêu đang đọt thọt mọt ba mọt năm bàn tán, trên khuôn mọt mọt người thọt y rọt nét nghiêm trọt, khuôn trọt hình nhọt đang có mọt biọt cọt nào đã xọt ra, tôi vọt i vọt bọt cọt i đám đông nhọt p bọt n, thọt y Thiọt úy Tòng đang đọt

gần bên, tôi kéo tay anh hỏi:

- Ngày Tòng, có chuyện gì xảy ra vậy bạn?

- Tôi hôm qua Ban Mê Thuột bị Việt Cộng tấn công, nghe nói là tôi nó chỉ m phi trường L-19 rồi...

Vừa nghe xong, chân tay tôi bủn rủn như vừa bị sét đánh ngang tai. Mọi hôm nay tôi đang tham mưu đi biệt phái Ban Mê Thuột, đáng lý biệt phái 215 Thuận Thành phải có mặt tại Ban Mê Thuột từ hai ngày trước để thay thế phi đội Long Mã của phi đoàn 219 đã quá thời hạn, cho tôi sáng hôm nay tôi vẫn chưa nhận được lệnh gì, không hiểu vì lý do nào. Với tình thế hiện tại chắc là phi vụ biệt phái phải hoãn lại. Tôi nóng lòng hỏi tiếp:

- Thế... còn biệt phái 219 tại phi trường L-19 như thế nào rồi bạn có biệt phái không?

- Chắc ai biết rõ tình hình, nghe nói tất cả đều bị kẹt lại, chỉ có vài ba người chực chờ thoát, bay về quê, hình như trong đó có Thiệu tá Thu Biệt phái Thuận Thành và Thiệu tá Sua cùng với mấy người nữa. Thiệu tá Sua thì bị thương, hiện đang nằm bệnh viện. Tòng trả lời.

Chỉ tiếc là vài người bạn thân trong phi đoàn Long Mã tôi hỏi Tòng:

- Bạn có biết Lý Hồng và Võ Văn Còn và Quỳnh "móm" có đi trong biệt phái này hay không?

- Tôi cũng không biết nữa. Tòng trả lời. Hình như hôm qua tôi thấy Trung úy Lý Hồng xách nón bay đi ngoài bãi đậu trực thăng chắc là không đi kèm này rồi.

Bàng hoàng, tôi ngơ ngác nhìn xuống ghế kê bên, đầu óc quay cuồng khi nghĩ đến những

## Ngày Tàn Cuộc Chiến: Những Phi Vụ Cuối Cùng

T&#225;c Gi&#7843;: Vĩnh Hi&#225;

Th&#7913; N&#259;m, 01 Th&#225;ng 1 N&#259;m 2009 02:45

---

ng&#225;i còn k&#228;t l&#228;i Ban Mê Thu&#228;t, chuy&#228;n gì đã x&#228;y ra cho h&#228;, chuy&#228;n gì s&#228; x&#228;y ra cho phi đoàn trong nh&#228;ng ngày s&#228;p đ&#228;n ?

Ngay giây phút này, tôi đã không ng&#228; r&#228;ng bi&#228;n c&#228; tôi v&#228;a nghe đ&#228;c là m&#228;t s&#228; ki&#228;n vô cùng quan trọng, nó là m&#228;t bi&#228;n c&#228; kh&#228;i đ&#228;u cho m&#228;t khúc quanh c&#228;a l&#228;ch s&#228; và s&#228; đ&#228;a đ&#228;n s&#228; s&#228;p đ&#228; c&#228;a Mi&#228;n Nam T&#228; Do, ch&#228;m đ&#228;t cu&#228;c chi&#228;n tranh gi&#228;a hai mi&#228;n Nam B&#228;c sau g&#228;n hai m&#228; i năm chi&#228;n tranh máu đ&#228; th&#228;t r&#228;i.

### Ban Mê Thu&#228;t th&#228;t th&#228; ...

Kho&#228;ng 2 gi&#228; sáng ngày 10 tháng 3/75, th&#228; tr&#228;n Ban Mê Thu&#228;t đang tri&#228;n mi&#228;n trong gi&#228;c đ&#228;p, c&#228; thành ph&#228; b&#228;ng cho&#228;ng th&#228;c đ&#228;y trong nh&#228;ng ti&#228;ng n&#228; long tr&#228;i l&#228; đ&#228;t. Hàng ngàn trái h&#228;a ti&#228;n 122 và đ&#228;i bác 130 ly b&#228;n ào &#228;t nh&#228; m&#228;a b&#228;c xu&#228;ng nh&#228;ng căn c&#228; quân s&#228;. Nh&#228; tr&#228;n đ&#228;a ch&#228;n kinh thiên đ&#228;ng đ&#228;a, dinh th&#228; nhà c&#228;a rung chuy&#228;n, c&#228;a kính v&#228; tung t&#228;e, cây c&#228;i đ&#228; nát kh&#228;p n&#228;i. C&#228;ng s&#228; B&#228;c Vi&#228;t b&#228;t đ&#228;u kh&#228;i đ&#228;ng m&#228;t tr&#228;n chi&#228;n cu&#228;i cùng, ti&#228;n chi&#228;m mi&#228;n Nam sau khi đã th&#228;t b&#228;i n&#228;ng n&#228; trong chi&#228;n đ&#228;ch Mùa hè đ&#228; l&#228;a năm 1972.

Mũi dùi chính c&#228;a B&#228;c quân nh&#228;m t&#228;n công vào thành ph&#228; Ban Mê Thu&#228;t, trái tim c&#228;a vùng Cao nguyên đ&#228;t đ&#228;, t&#228; đó chúng s&#228; làm bàn đ&#228;p đ&#228; thôn tính mi&#228;n duyên h&#228;i, và t&#228;t c&#228; ph&#228;n đ&#228;t còn l&#228;i c&#228;a mi&#228;n Nam. V&#228;i m&#228;t l&#228;c l&#228;ng kho&#228;ng 30 ngàn quân chính quy, đ&#228;i đ&#228;u v&#228;i hai Ti&#228;u đoàn c&#228;a Trung đoàn 53, S&#228; đoàn 23 cùng v&#228;i vài ngàn Đ&#228;a ph&#228;ng quân trang b&#228; y&#228;u kém thi&#228;u kinh nghi&#228;m. Quân s&#228; c&#228;a đ&#228;ch đông g&#228;p b&#228;y l&#228;n quân trú phòng.

Sáng ngày 9 tháng 3 năm 75, t&#228;i phi tr&#228;ng L-19, Trung tá Võ Văn Ân, Trung đoàn tr&#228;ng Trung đoàn 53 cùng Thi&#228;u tá bi&#228;t đ&#228;i tr&#228;ng phi đoàn 219 (Long Mã) Hu&#228;nh Xuân Thu và Thi&#228;u tá Tr&#228;n Văn S&#228;a, bi&#228;t đ&#228;i phó, đã bay tr&#228;c thăng lên thám sát m&#228;t tr&#228;n vùng Đ&#228;c L&#228;p. Trên đ&#228;ng đi tàu đã nhi&#228;u l&#228;n b&#228; phòng không b&#228;n lên t&#228; vùng k&#228; c&#228;n Ban Mê Thu&#228;t, đi&#228;u đó ch&#228;ng t&#228; r&#228;ng l&#228;c l&#228;ng c&#228;a đ&#228;ch quân đang ti&#228;n r&#228;t g&#228;n thành ph&#228;. Theo tin t&#228;c ghi nh&#228;n đ&#228;c, Trung tá Ân tiên đoán C&#228;ng quân s&#228; t&#228;n công vào th&#228; tr&#228;n đêm nay và đã đ&#228;ng Bi&#228;t đ&#228;i 219 nên di t&#228;n v&#228; Đ&#228; L&#228;t. Tuy nhiên Thi&#228;u tá Thu không th&#228; thì hành đ&#228;ng đó khi ch&#228;a có l&#228;nh c&#228;a phòng hành quân Không đoàn 62/CT t&#228;i Nha Trang.

Đúng nh&#228; l&#228;i tiên li&#228;u c&#228;a Trung tá Ân, &#228; phi tr&#228;ng L-19, t&#228;t c&#228; Bi&#228;t đ&#228;i c&#228;a 219 đang tri&#228;n mi&#228;n trong gi&#228;c đ&#228;p, b&#228;ng t&#228;nh đ&#228;y vì nh&#228;ng ti&#228;ng n&#228; long tr&#228;i l&#228; đ&#228;t. Bên ngoài nh&#228;ng ti&#228;ng la hét

đến đích, họ nhìn khắp nơi, tiếng súng nổ cùng tiếng chân người chạy thành thục. Chưa ai hiểu chuyện gì đã xảy ra, tất cả tung mình chạy ra khỏi phòng, đi tìm chỗ ẩn nấp. Thiệu tá Thu, biệt đội trưởng là người đầu tiên may mắn cắt cánh khỏi phi trường cùng với vài người trong biệt đội nhanh chân trốn lúc bọn đầu công Việt công đột nhập vào căn cứ. Tất cả trú ẩn ở bãi biển ở Long Mã, Thiệu tá Sua với cả chạy ra khỏi căn phòng ngủ, trong bóng đêm gặp ngay một toán đầu công Cộng sản chạy ngang. Có tiếng la to: "Ai đó, đừng lộ không thì chết". "Không quân đây!" Thiệu tá Sua với cả đi lùi thì một trái lựu đạn bay vào rồi gục bên, nổ tung. Đây là loại lựu đạn ném hóa Beta của Cộng sản, sát hại bọn lính ép, đây biệt đội Thiệu tá Sua té xuống đất như nhân sư. Trong khi đó bọn đầu công bắt đầu tung hoành trên công vào các vị trí khác trong doanh trại. Nhóm trái lựu đạn đầu công tung ra tất cả vào những căn phòng ngủ của biệt đội nằm, gây thương vong cho nhiều nhân viên phi hành và kỹ thuật, họ như không có một khí gì nào trong tay để chiến tranh. Tình hình vô cùng bi đát.

Ngoài bãi đầu một chiếc trực thăng cũ trốn thoát khỏi phi trường, cắt cánh họ gặp với rừng cao su. Với lên cao đến khoảng vài trăm mét, con tàu lãnh nguyên một quả đầu phòng không bắt một cao tốc gục đó, rồi xuống biển rồi nổ tung.

Khoảng 7 giờ sáng, sau vài tiếng đồng hồ ném bom trên mặt đất, Thiệu tá Sua mất mạng trên đây, mình may mắn bám dính vì nòng súng, máu chảy ướt mặt đất và thấm ngấm bên mặt trái. Nghe tiếng loa gọi của bọn đầu công kêu vang, ra lệnh cho tất cả những ai còn sống ra đầu hàng, Thiệu tá Sua, cố gắng đứng dậy, leo ra bãi đáp trực thăng gần đó. Sau khi dùng hết tàn tích treo qua một hàng rào lưới sắt cao, anh chạy tới một chiếc cầu thang võ trang đang quay máy. Trên ghế bay Trung úy Sơn đang cầm cần lái, phía sau khoang tàu chen chúc hơn mười nhân viên kỹ thuật và phi công, đa số còn bọn đầu công hay chông bọn đầu công nhốt cái quần xà lỏn, nét mặt bàng hoàng, ngơ ngác như đang hy vọng rừng đây chỗ là một căn ác mộng. Trong phòng còn một số người đêm của tan hồn, tiếng súng M-16 của quân trú phòng xen lẫn tiếng súng của AK-47 đưa nhau vang rộn cùng với tiếng nổ liên tục nổ vào thành phố. Trong tình hình hỗn loạn, Trung úy Sơn đã với vũ khí cắt cánh. Chiếc trực thăng cũ vượt qua một công sự khá cao án ngữ trước mặt, dẫm lên sàn của mình rồi tiếp tục cùng đến đầu cuối và rockets, chiếc trực thăng võ trang không đầu số, rồi xuống đất rồi đi. Tiếng hú của họ thấm ngấm báo động vang lên inh ùi báo hiệu tàu bom một "power". Thiệu tá Sua ngồi bên cạnh, mặt dù đang bám nòng súng trượt, là một test pilot già đến trong nghề, với vàng chằng chịt cần lái phải với Trung úy Sơn, anh hướng cần cao để tăng vòng quay cánh quạt, quay đầu tàu rồi họ gặp khoảng đất trống. Chiếc trực thăng ngừng chạy một khoảng dài rồi nhìn lại trên biển rồi cao su sau khi vượt qua đầu cuối của một vị giác với a mồi bọn B-40 bọn sếp còn nghi ngút bọn mù. Sau tiếng nổ của AK-47 nổ dồn, bọn nói theo. Chiếc trực thăng lỵ cao độ, họ gặp với Nha Trang. Xa xa trước mắt con tàu, một trái với a ló đầu ngẩng lên trên đầu núi phía đông báo hiệu một ngày mới bắt đầu.

Vài ngày sau, Không đoàn 62/CT nhận được tin một số nhân viên phi hành và kỹ thuật đã thoát

## Ngày Tàn Cuộc Chiến: Nhóm Phi Vụ Cuộc Chiến Cùng

T&#225;c Gi&#7843;: Vĩnh Hi&#229;

Th&#7913; N&#259;m, 01 Th&#225;ng 1 N&#259;m 2009 02:45

---

kh&#229;i vòng vây c&#228; đ&#228;ch quân, di chuyển n&#228;ng đ&#228;ng b&#228; theo nhóm quân nhân c&#228; a S&#228; đoàn 23 v&#228; t&#228;i Ph&#228;c An, cách Ban Mê Thu&#228;c kho&#228;ng 12 km v&#228; h&#228;ng Đông B&#228;c, và đã phải tr&#228;c thăng lên b&#228;c t&#228;t c&#228; v&#228; đ&#228;n v&#228;.

G&#228;n m&#228;t ph&#228;n năm s&#228; hoa tiêu c&#228; a Phi đoàn Long Mã đã hy sinh trong cuộc t&#228;n công thành phố Ban Mê Thu&#228;t c&#228; a C&#228;ng S&#228;n. Đó là m&#228;t s&#228; m&#228;t mát l&#228;n cho phi đoàn Long Mã, và cũng là m&#228;t cái tang chung cho t&#228;t c&#228; anh em trong Phi đoàn Th&#228;n T&#228;ng.

T&#228;khi thuyền chuyển phi đoàn v&#228; Nha Trang t&#228; căn c&#228; Đà N&#228;ng, phi đoàn 219 đã g&#228;p nhi&#228;u chuyển không may x&#228;y ra. M&#228;t trong nh&#228;ng chuyển đó là v&#228; chi&#228;c tr&#228;c thăng c&#228; a phi đoàn khi đ&#228;u t&#228;i b&#228; H&#228; Xuân H&#228;ng ngày 7 tháng 11 năm 1973, b&#228; đánh c&#228;p b&#228;i m&#228;t Thi&#228;u úy tr&#228;c thăng b&#228; sa th&#228;i vì lý do an ninh. Tr&#228;ng phi c&#228; là Trung Tá Nguy&#228;n Văn Nghĩa, Phi đoàn tr&#228;ng và Thi&#228;u tá Hu&#228;nh Xuân Thu hoa tiêu ph&#228;. V&#228; m&#228;t c&#228;p này đã làm ch&#228;n đ&#228;ng gi&#228;i phi hành, nh&#228;t là ngành tr&#228;c thăng. Đây là m&#228;t trong nh&#228;ng s&#228; ki&#228;n b&#228;t h&#228;nh đã x&#228;y ra cho phi đoàn 219, và cho m&#228;t v&#228; Phi đoàn tr&#228;ng kh&#228; kính, lão luyện trong ngành tr&#228;c thăng cũng nh&#228; trong Quân ch&#228;ng Không quân.

### Mây giông l&#228;i v&#228;

Tr&#228;c khi Ban Mê Thu&#228;t th&#228;t th&#228;, C&#228;ng s&#228;n B&#228;c Vi&#228;t đã ch&#228; tâm chuyển b&#228; chi&#228;n tr&#228;ng h&#228;n m&#228;y tháng tr&#228;c đó. Trong giai đ&#228;n này, bi&#228;t đ&#228;i c&#228; a 215 Th&#228;n T&#228;ng và 219 Long Mã thay phiên bi&#228;t phái cho Trung đoàn 53, SĐ/23 B&#228; binh. Nhân viên phi hành đoàn c&#228;ng t&#228;i Base-50 c&#228; a Lô&#228; h&#228; trong phi tr&#228;ng L-19, sát nách trung tâm thành phố Ban Mê Thu&#228;t. Bi&#228;t đ&#228;i Th&#228;n T&#228;ng th&#228;ng xuyên ho&#228;t đ&#228;ng cho vùng Gia Nghĩa t&#228;nh Qu&#228;ng Đ&#228;c, bay phi v&#228; đ&#228; toán trình sát & sát vùng biên gi&#228;i Cam B&#228;t, cũng nh&#228; đ&#228;c theo đ&#228;ng mòn H&#228; chí Minh, thám sát ho&#228;t đ&#228;ng c&#228; a đ&#228;ch. Quân đoàn II đã ghi nh&#228;n đ&#228;c nhi&#228;u s&#228; di chuyển c&#228; a S&#228; đoàn 320 CSBV, cũng nh&#228; khám phá nhi&#228;u &ng đ&#228;n d&#228;u xu&#228;t phát t&#228; biên gi&#228;i và nhi&#228;u đoàn xe ti&#228;p t&#228; c&#228; a đ&#228;ch ch&#228;y đ&#228;c theo đ&#228;ng mòn H&#228; chí Minh. Riêng nh&#228;ng phi v&#228; c&#228; a bi&#228;t đ&#228;i 215 thì đã không h&#228; đ&#228;i đ&#228;u tr&#228;c đ&#228;n v&#228; i m&#228;t l&#228;c l&#228;ng nào c&#228; a C&#228;ng quân trong th&#228;i gian này.

Trong giai đ&#228;n ho&#228;t đ&#228;ng t&#228;i đây, m&#228;t chuyển bay c&#228; a bi&#228;t đ&#228;i sau khi hành quân tr&#228; v&#228; đ&#228;n v&#228;, đã ghi đ&#228;u nh&#228; là m&#228;t k&#228; ni&#228;m khó quên trong cuộc đ&#228;i gian kh&#228; c&#228; a ng&#228;i i hoa tiêu tr&#228;c thăng.

Vào một buổi chiều sau cuộc đổ quân tại vùng Gia Nghĩa, h&#228;p đoàn Th&#228;n T&#228;ng, năm chiếc ch&#228; quân và hai trực thăng vũ trang chuẩn bị rời vùng hành quân trở về lại Ban Mê Thu&#228;t. Cao nguyên mùa mưa, thời tiết bất chợt, không khí nóng n&#228;, m&#228; t&#228;, phi trách nhiệm Nh&#228;n C&#228; Thi&#228;u tá Sĩ n Thái Huy&#228;n bay chiếc Charlie (Command and Control) cất cánh trở về Ban Mê Thu&#228;t trước đó không lâu, đã thông báo cho h&#228;p đoàn biết thời tiết trên đường đi rất xấu, có thể mưa và đ&#228;ng h&#228;p đoàn nên ngưng lại tiếp phi trách nhiệm Nh&#228;n C&#228;. Tất cả anh em trong h&#228;p đoàn đều nôn nóng bay về Ban Mê Thu&#228;t, không ai muốn kết lại tiếp phi trách nhiệm đèo heo hút gió này. Mặc dù thời tiết rất xấu, Đ&#228; úy Nguy&#228;n H&#228;ng Hu&#228;nh vẫn quyết định nh&#228; h&#228;p đoàn bay về theo đường Quốc lộ 14.

Vào những ngày trời trời, phi trách nhiệm Nh&#228;n C&#228; theo đường chim bay đến Ban Mê Thu&#228;t, chuyến hành trình của tiếng động h&#228;. Với thời tiết như chiều nay, bay theo đường có thể lâu hơn 45 phút. Sau khi đã xăng x&#228;, bày chiếc trực thăng bắt đầu cất cánh rời vùng Gia Nghĩa.

H&#228;p đoàn trực thăng nối đuôi bay dọc trên mây thấp trên đường con Quốc lộ 14. Đây là một đoạn đường núi non hiểm trở cao nguyên, ch&#228;y quanh co giữa rừng già, uốn l&#228;n theo những triền núi dốc đứng. Sau hơn mười lăm phút bay trời bắt đầu s&#228; m&#228;, trên mây hình thành dần, đường đi mờ lúc âm u một màu xám. Nhiệt độ đường, sương mù quy&#228;n thấp, những chuyến sương trở về từ trên mây xám xuống m&#228; rừng như những chuyến th&#228;ch như trong đường thiên thai mờ m&#228;. Trên tiếng s&#228; không một tiếng nói, mọi người đã một mình sau một ngày hành quân dài, không ai để s&#228; c&#228; mi&#228;ng. H&#228;p đoàn l&#228;m l&#228;n nối đuôi nhau, nh&#228;p nh&#228; bay xuyên qua những đám mây lơ l&#228;ng trên đường ng&#228;n cây, xác đường bụi không khí đục quánh h&#228; s&#228;ng. Tôi lái chiếc trực thăng vũ trang bay một khoảng cách an toàn, bám sau đuôi chiếc cuối cùng của h&#228;p đoàn, theo sau tôi là chiếc gun s&#228; hai của Trung úy Thành "râu" như thường lệ. Trời càng trời trên mây càng xuống thấp như mu&#228;n nh&#228;p lại với một rừng cây, năm chiếc trực thăng bay trước mắt tôi mờ m&#228; n trong bóng chiều chờ đợi.

Tất cả của h&#228;p đoàn ch&#228; m&#228;n...Mãi mê tập trung tinh thần vào chiếc trực thăng trước mắt, tôi không hề để ý đến vận tốc con tàu đến khi nhìn vào chiếc kim đường h&#228; t&#228; đ&#228;ng ch&#228; g&#228;n 50 knots (knot = 1.8 km) và đang có khuynh hướng xuống thấp hơn nữa. Nếu tình trạng này tiếp tục, con tàu sẽ bị tri&#228;t n&#228;ng (stalled), không còn đi&#228;u khi&#228;n đ&#228;ng c&#228; vì chiếc tàu ch&#228; đ&#228;y súng đến quá nặng. Tàu ch&#228; m&#228;n t&#228; 40 knots..., một hồi tôi r&#228;n &#228;t trong chiếc ghế tay nomex từ lúc nào tôi không hay. Theo tôi đoán, h&#228;p đoàn có lẽ ch&#228;a bay đến một phần từ đoạn đường. Tôi thoáng nghĩ trong đầu quyết định cất cánh bay về Ban Mê Thu&#228;t trong điều kiện thời tiết này quả là một quyết định liều lĩnh và sai lầm. Tôi nghe tiếng của của Đ&#228; úy Hu&#228;nh "râu" như những h&#228;p đoàn trên trời s&#228; :

-Đây là lead..., h&#228;p đoàn bay theo khoảng cách an toàn, đường quá. Trời mù quá, anh em

c&#225;n th&#225;n...

Thời tiết càng lúc càng tệ hơn. Nhiệm vụ chiến đấu đang diễn ra vào một thời điểm "b&#225;ng l&#225;i tiên c&#225;nh" nào đó, không còn thời gian để nghỉ ngơi.

-Hai hai..., Thành nghe tao không ?

-Hai nghe..., nói đi.

-Đang bay sát quá nghe, nếu mây xuống tiếp nữa, tao sẽ qu&#225;o U turn lại, mà coi chừng. Vừa gọi cho chiến đấu hai xong tôi nghe tiếng của Hu&#225;nh "r&#225;u" trên tần số :

-H&#225;p đoàn đây lead..., trước mặt trên mây xuống gần đường đất cây r&#225;i, lead chuyển bên qu&#225;o lui, tránh Gia Nghĩa. H&#225;p đoàn nghe rõ.

Nghe Hu&#225;nh "r&#225;u" vừa nói xong thì trước mặt chiến đấu đang bám gót đất ng&#225;t gi&#225;m t&#225;c để gần như mùn đất lại, cánh quạt đuôi của chiến đấu (chiến đấu sau cùng), cách cách cánh quạt chính đang quay vùn vụt trên đầu tôi chừng vài mét . Tôi hít thở ng&#225;ng la l&#225;n:

-Đ...m..., trail..., bay cái đ...gì k&#225; v&#225;y...Vừa là tôi vừa đề cập đến c&#225;n cao đ&#225;, bên ngoài c&#225;n lái, con tàu nghiêng qua phía trái lại trên đất cây b&#225;ng sát đường, vừa kịp thời để kịp chém đất cái đuôi tàu của chiến đấu trước mặt. Hú vía!...Tìm tôi để tiếp như mùn vừa lắng xuống. Hai người mê vô x&#225; th&#225; đang ngồi sau hai thùng đựng nhiên liệu phía trước là th&#225;t thanh. Tôi nghi&#225;p người hoa tiêu ph&#225;, không làm gì để c&#225;n là ngồi chờ trên ghế bay.

Vừa lúc đó tôi nghe tiếng nói hít thở ng&#225;ng trên tần số của Hu&#225;nh "r&#225;u":

-Lead break...trái..., h&#225;p đoàn coi chừng...

Con đ&#225;ng đ&#225;t đ&#225; phía tr&#225;c đang lên đ&#225;c đ&#225;u, đ&#225;t ng&#225;t bi&#225;n m&#225;t vào đ&#225;m s&#225;ng mù m&#225;t. T&#225;t c&#225; h&#225;p đ&#225;an m&#225;nh ai n&#225;y qu&#225;o l&#225;i, h&#225;n lo&#225;n trên m&#225;t r&#225;ng âm u.

-H&#225;p đ&#225;an, coi ch&#225;ng...coi ch&#225;ng đ&#225;ng nhau...t&#225; t&#225;...lead đang queo l&#225;i 180 đ&#225;...h&#225;p đ&#225;an theo...lead..Ti&#225;ng Đ&#225;i úy Hu&#225;nh h&#225;t h&#225;i.

Tôi đã cho con tàu quay ng&#225;c đ&#225;u l&#225;i đang bay sát trên m&#225;t r&#225;ng cây tr&#225; l&#225;i con đ&#225;ng đ&#225;t đ&#225; h&#225;ng v&#225; phi tr&#225;ng Nh&#225;n C&#225;, chi&#225;c tr&#225;c thăng võ trang s&#225; hai c&#225;a Thành "râu" bám sau m&#225;t kho&#225;ng không xa.

-Lead...Đây M&#225;nh H&#225; ...

-Nghe...nói đi... Đ&#225;i úy Hu&#225;nh tr&#225; l&#225;i.

-Hu&#225;nh, mày theo tao, còn đi đ&#225;c. Tao đang bay theo đ&#225;ng dây, t&#225;i đâu hay t&#225;i đó, ch&#225;c không v&#225; đ&#225;c Nh&#225;n C&#225; đâu.

Tr&#225;i b&#225;t đ&#225;u t&#225;i h&#225;n, con đ&#225;ng đ&#225;t đ&#225; ch&#225; còn th&#225;y l&#225; m&#225; ch&#225;y gi&#225;a đ&#225;m r&#225;ng xanh th&#225;m. Kho&#225;ng năm phút bay sau, tr&#225;c m&#225;t tôi &#225;n hi&#225;n m&#225;t xóm nhà ch&#225;ng vài ch&#225;c căn, n&#225;m im lìm trong bóng t&#225;i lù mù đ&#225;c theo con l&#225;. Tôi lên ti&#225;ng g&#225;i Hu&#225;nh râu:

-Hu&#225;nh nghe tao không? Có xóm nhà tr&#225;c m&#225;t.., h&#225;t bay đ&#225;c n&#225;a r&#225;i, tao đáp xu&#225;ng đ&#225;ng đây!

-OK..., tao th&#225;y r&#225;i, đáp tr&#225;c đi, t&#225;i tao &#225; sau l&#225;ng mày.



B&#225;y chi&#225;c tr&#225;c thăng t&#225;ng chi&#225;c m&#225;t h&#225; th&#225;p đ&#225;n, r&#225;m r&#225; đ&#225;p đ&#225;c theo con đ&#225;ng bên c&#225;nh m&#225;y căn nhà nh&#225; lúp xúp, ti&#225;ng đ&#225;ng c&#225; m&#225;t khu&#225;y đ&#225;ng vùng r&#225;ng núi yên t&#225;nh. T&#225;t c&#225; h&#225;p đ&#225;ng t&#225;t máy. Tháo chi&#225;c nón bay ra kh&#225;i đ&#225;u, m&#225; hôi &#225;t đ&#225;m mái tóc. Không gian b&#225;ng đ&#225;ng yên t&#225;nh l&#225; th&#225;ng, ti&#225;ng đ&#225; r&#225; r&#225;ch kêu vang t&#225; trong đ&#225;m c&#225; nào đó bên l&#225; đ&#225;ng. Tôi móc đ&#225;u thu&#225;c ra ch&#225;m l&#225;a hút, r&#225;i ng&#225;ng &#225;i vào l&#225;ng gh&#225;, đ&#225;m l&#225;a l&#225;p lòe trong bóng đ&#225;m, liên t&#225;ng t&#225;i đ&#225;ng đ&#225;ng t&#225; th&#225;n v&#225;a qua, t&#225;t c&#225; đ&#225;ng ti&#225;n v&#225;n còn xao đ&#225;ng trong đ&#225;u tôi.

Bên ngoài cockpit tr&#225;i đã t&#225;i đ&#225;n, b&#225;y chi&#225;c tr&#225;c thăng c&#225;a phi đ&#225;ng Th&#225;n T&#225;ng đ&#225;u ch&#225; v&#225; bên l&#225; đ&#225;ng trên vùng đ&#225;t xa xôi h&#225;o lánh, không có m&#225;t đ&#225;n v&#225; b&#225;n nào g&#225;n đ&#225;y đ&#225; b&#225;o v&#225;, tánh m&#225;ng c&#225;a b&#225;y phi hành đ&#225;ng không m&#225;t vũ khí trên tay ngoài nh&#225;ng kh&#225;u súng l&#225;c không đ&#225; s&#225;c đ&#225; kháng c&#225; vài ba tên du kích C&#225;ng s&#225;n. Trong giây phút này chúng tôi hoàn toàn giao phó m&#225;ng s&#225;ng c&#225;a t&#225;t c&#225; phi hành đ&#225;ng và b&#225;y chi&#225;c tr&#225;c thăng cho s&#225; m&#225;nh đ&#225;ng đ&#225;t.

-Ê...mày..., ng&#225;i luôn trên đó à, đi ki&#225;m ch&#225; nào ng&#225; qua đ&#225;m ch&#225;? Ti&#225;ng nói đ&#225;t ng&#225;t c&#225;a Thành "râu" đ&#225;ng đ&#225;ng đ&#225;i đ&#225;t k&#225; bên hông c&#225;a t&#225; lúc nào tôi không hay. Tôi m&#225; c&#225;a, v&#225;a leo xu&#225;ng đ&#225;t v&#225;a nói:

-Đúng t&#225;i mình quá &#225;u, suýt n&#225;a là tiêu t&#225;ng nguyên c&#225; h&#225;p đ&#225;ng, thôi ráng ng&#225; đ&#225;y qua đ&#225;m đi, mai t&#225;i mình đ&#225;t s&#225;m. Tao nghĩ mình nên đi đ&#225;c theo đ&#225;y coi căn nhà nào còn th&#225;c, gõ c&#225;a mua đ&#225; th&#225; gì ăn lót b&#225;ng, đ&#225;i quá r&#225;i.

Đ&#225;i úy Hu&#225;nh "râu" trong bóng đ&#225;m lò mò b&#225;ng đ&#225;n t&#225; phía đ&#225;ng chi&#225;c tr&#225;c thăng.

- Hu&#225;nh, mày h&#225;i xem h&#225;p đ&#225;ng t&#225;i này ng&#225; đ&#225;u? Tôi h&#225;i.

Hu&#225;nh "râu" ch&#225;m rãi tr&#225; l&#225;i:

- Tao nói r&#225;i, t&#225;i nó kh&#225;i đ&#225; h&#225;p ăn r&#225;i ng&#225; trong tàu.

Th&#225;y m&#225;y ng&#225;ng &#225;x&#225; th&#225; đ&#225;ng lui cui c&#225;t cánh qu&#225;t trong bóng đ&#225;m, tôi h&#225;i:

-Hai bạn theo tôi kiếm gì ăn không hay là ở đây ?

-Tôi đi theo mấy ông luôn. Có hai đồng loạt trở lại.

Gió như thổi vùng biển giữa thềm nhảy chiếc lá khô bay xào xạc trên mặt đồng ruộng. Tôi cảm thấy lạnh, tay kéo fermeture lên tới cổ, bước áo bay lên rồi bước theo hai người bạn cùng vài người khác tới một nơi họp bạn. Tất cả lò mò đi trong bóng tối đi theo đồng ruộng đến bên mặt căn nhà gạch lập tôn, bên trong ánh đèn đỏ rực ánh sáng vàng vọt qua khung cửa còn mở. Hình như là một cái quán cóc nhỏ, phía trước bày bán các thức bánh kẹo, thu hoạch lá, nước ngọt và một vài thức linh tinh khác... Một người đàn ông và một người đàn bà già y gò, khoanh tay đứng trước cửa, có lẽ là vợ chồng, đang đứng trên ghế kê bên cái bàn gỗ, đưa mắt nhìn khi chúng tôi bước tới trước cửa. Nhìn हुआ như "râu" đội chiếc nón rơm, bạn bè đội hai mũ nh, trên mặt bả râu rậm trông người như lính Lô H&#225; cùng một đám người súng ống đeo "lồng đồng" bên hông, hai người e dè đứng đợi gọi tên chào. Thành "râu" bước vào bên trong lên tiếng hỏi:

- Chào anh, chúng tôi là đồng nghiệp phải không? Tôi đây đêm nay, vô đây hỏi xem anh có bán gì ăn không? Mì gói cũng được.

Người đàn bà trong bộ đồ bà ba nâu khúm núm đứng đợi trả lời:

-Dạ, tui có mì gói...Nghe người đàn bà nói xong, tất cả đám đang đứng trước cửa quán mấy người bước vào trong.

Vài phút sau người đàn ông bước ra mấy tô mì gói bốc khói bốc căn chái nhỏ phía sau nhà. Một người ngồi vào bàn ăn. Có lẽ chưa bao giờ trong đời tôi được ăn một tô mì gói ngon như đêm nay. Người nói chuyện một hồi rồi người trở về tàu kiếm chỗ ngồi. Còn lại tôi với Thành "râu" đứng lại mua vài cái bánh ngọt ăn thêm, nhìn thấy mấy cái bàn khá lớn có thể ngồi được tôi quay qua nói với hai vợ chồng chủ quán xin tá túc tối nay.

Bên ngoài trời đang đổ mưa, những giọt nước rơi lập lập trên mái tôn cùng tiếng lá cây khua

xào x...Tôi ngồi bên chiếc đèn dầu mù mờ c nh chiếc bàn con g n đ y lui cui c i đôi giày b t, xong leo lên n m trên chiếc bàn g thông v a đ dài đ kh i thò bàn chân ra ngoài. Trên chiếc bàn k bên Thành "râu" đang n m ng a, g i đ u trên chiếc áo jacket, tay v t lên trán nhìn vào kho ng không trên tr n nhà phà đ i u thu c lá...

V khuya cái l nh mi n cao nguyên càng th m thía. Không m n không g i co ro trên chiếc bàn tr tr i, trên ng i đ p t m b n đ hành quân b ng nylon m ng manh, tôi tr n tr c trong gi c ng ch p ch n mong sao cho tr i mau sáng. Bên ngoài ti ng côn trùng, ti ng đ kêu r rích hòa l n v i ti ng m a r i...

Đêm đã trôi qua th t ch m, tr i b t đ u t m sáng, xa xa văng v ng ti ng gà r ng gáy, báo hi u m t ngày m i b t đ u. B y phi hành đoàn c a bi t đ i Th n T ng đã tr i qua m t đêm b t ng gi a ch n r ng sâu heo hút, kh ho cò gáy, không h bi t r ng l n qu t đầu đây hai S đoàn c a B c Vi t đang âm th m ho t đ ng chu n b m t cu c t n công đ t đ i m vào th tr n Ban Mê Thu c trong vài tháng t i.

### **Phi vụ tái chiếm Ban Mê Thu t**

Ba ngày sau khi B c quân m cu c công kích, B t l nh Quân đoàn II b t đ u đ i u đ ng quân tái chiếm Ban Mê Thu t. M t c u không v n vĩ đ i đ c thi t l p, v i s tham đ h n trăm chiếc tr c thăng cũng nh Chinook c a các phi đoàn thu c Vùng I và Vùng II/CT di chuy n c p th i hai Trung đoàn 44 và 45 c a S đoàn 23 đóng ở Hàm r ng v gi i c u Ban Mê Thu t. Đ a đ i m đ u c u làm bàn đ p s là qu n Ph c An h ng đông b c 12 km, trên Qu c L 21. H u h t binh sĩ S đoàn 23 BB đ u nóng lòng tr v vì nhi u gia đình c a nh ng ng i lính đã đ nh c t i thành ph này trong th i gian theo chân binh sĩ hành quân.

Thi u tá Lê H u Đ c, phi đoàn phó c a phi đoàn Th n T ng, đ n đ u h p đoàn h n m i chiếc ch quân và hai tr c thăng võ trang Mạnh H . Bãi đáp đ c ch n ở phía đông phi tr ng Ph ng Đ c kho ng m t cây s . Chuy n đ quân đ u tiên đã không g p m t s ph n kháng nào c a đ ch quân. Ng i trên gh bay c a chiếc tr c thăng võ trang H m t, tôi bay theo đuôi h p đoàn bay tr v Hàm r ng, g n Pleiku đ b c thêm quân. Bên gh trái Thi u úy Th ch c m c n lái, sau khoang tàu, hai ng i x th đang lúi húi ki m soát m y cái "feeder" (b ph n n p đ n) c a hai kh u mini-gun. Đang hút thu c, nhìn tr i nhìn đ t, b t ch t trên dàn đ ng h phi c chiếc đèn warning màu đ nh nh h p qu t diêm b t sáng, báo hi u cho bi t tàu có th có m t s t v n trong máy. Ph n ng t nhiên tôi nhìn xu ng vùng đ t đang đ đ i b ng con tàu quan sát đ a th , tìm vùng đ t tr ng n u con tàu c n đáp kh n c p.

Sau đó tôi bắt đầu kiểm soát lại tất cả các động cơ phi cơ. Mọi hoạt động vẫn bình thường, động cơ vẫn ổn định. Tôi quay qua nói với người hoa tiêu phi:

-Có thể đèn báo chập mạch, chờ chút coi sao. Nói xong tôi vói tay gõ gõ vào mặt đèn. Đèn vẫn cháy sáng.

Khi máy (transmission) có mặt sự trục trặc hay ma sát bất thường nào đó thì nó sẽ tỏ ra những mặt sự cố trong buồng nhớt máy. Nam châm trong hệ thống censor sẽ hút vụn sắt và rỉ đồng để làm đèn báo hiệu. Trong trường hợp trục trặc, tình trạng này có thể làm chập mạch vòng quay cánh quạt và làm con tàu sẽ báo mặt cao độ bất thường. Cách đây vài năm, chiếc tàu của phi đoàn Lục Long, 229 đã gặp mặt trục trặc hệ thống. Trên đường về Pleiku từ Phù Cát, mặt người lái cùng khóa tôi, Trung úy Đ&#225;m đã coi thấy "warning light" này, tiếp tục bay về phi trường Cù Hanh cách đó chừng vài chục phút. Cánh quạt đột nhiên mất vòng quay, chiếc trục thăng rơi xuống đất như hòn đá cuội, nổ tung, tất cả phi hành đoàn đều tử nạn.

-Charlie đây Mạnh hỏi gì.

-Nghe..., đây Charlie..., nói đi...

-Báo cáo "chip detector warning light" của H&#225; mất v&#225; cháy.

-Đèn gì cháy, lập lại H&#225; mất ...

-"Engine chip detector" tàu tôi cháy...

-OK, nghe rõ...H&#225; bay theo hệ thống Pleiku check tàu lại.

-Không đâu, xa quá... Tôi muốn đáp phi trường Khánh Dương gần đây để check tàu và đi xăng luôn. Nếu tình hình OK, tôi sẽ liên lạc với Charlie và lên đón khi họp đoàn trở lại.

-OK..., nhớ máy liên lạc nghe H.

Nghe xong chốt thôi, tôi cho tàu bay về hướng đông. Khoảng gần một phút sau hai chiếc trực thăng võ trang đáp xuống phi trường Khánh Dương. Thôn xã nằm cách Ban Mê Thuộc khoảng 80 km về hướng đông, sát bên QL-21. Tại đây có chừng năm bảy trăm nóc gia và năm sáu ngàn dân, gần hai phần ba là người dân thiểu số cùng với những gia đình công nhân theo bước chân quân hành rời khỏi tập nghị sinh sống.

Phi trường Khánh Dương là một dải đất dài và để dành cho những loại phi cơ như L-19 hay Caribou đáp. Theo suy tính của tôi, phía khoảng gần một nửa họp đoàn mới trở lại LZ (landing zone). Tôi sẽ có nhiệm vụ thì giờ để kiểm soát tình hình tàu và đi xăng trong khi chờ đợi.

Đã giao trả. Tôi tắt máy tàu, bỏ Thợ chèn chèn một phút rồi quay máy, "check" đèn xong sẽ đi xăng. Bên dưới xuống đất tôi đi đến bên chiếc gun số hai, Trung úy Thành "râu" đang đứng "tìm kiếm" sau đuôi tàu.

-Ê Thành..., kiếm gì ăn ch?

-Tao có cơm tay cơm đây, mày ăn không?

-Thôi cảm ơn...mình còn nhiệm vụ thì giờ lắm. Chỗ bên kia đang, qua làm tô phở đi.

Tôi và Thành đi theo con đường đất chừng vài trăm mét thì xóm nhà lúp xúp sát bên con Quê. Gần đây là một ngôi chợ gần năm bảy sạp bán thịt rừng, rau trái...k bên là một quán ăn nhỏ, hai đứa bước vào kéo ghế ngồi. Nói là tìm ăn nhưng thật ra chỗ là một căn nhà gỗ nhỏ lập mái tôn nóng hừng hực. Căn phòng nhỏ vừa để kê hai cái bàn và khoảng chừng cái

gho nh&#225;a r&#225; ti&#225;n. &#225; xa xôi h&#225;o l&#225;nh này ki&#225;m đ&#225;c t&#225; ph&#225; ă&#225;n là quý l&#225;m r&#225;i, t&#225;i không có quy&#225;n đòi h&#225;i gì h&#225;n. Kêu hai t&#225; ph&#225; và hai ly trà đá cùng m&#225;y b&#225;ch cà phê cho phi hành đoàn xong t&#225;i quay qua nói v&#225;i Thành:

-L&#225;n này ch&#225;c đ&#225;ng l&#225;n r&#225;i, t&#225;o không ng&#225; t&#225;i nó "đ&#225;t" Ban Mê Thu&#225;c đ&#225; dàng quá.

-T&#225;o cũng không ng&#225; ..., mùa hè đ&#225; l&#225;a t&#225;i nó đánh c&#225; m&#225;y tháng mà ch&#225;ng làm gì đ&#225;c..., t&#225;o không hi&#225;u t&#225;i sao k&#225; này l&#225;i x&#225;y ra nhanh nh&#225; v&#225;y. Thôi t&#225;i mình nh&#225; thiên l&#225;i ch&#225; đâu đánh đó, k&#225; m&#225; đi...

V&#225;a nói Thành v&#225;a đ&#225;a tay vu&#225;t hàng râu mép. &#225; phi đoàn 215, hoa tiêu tr&#225;c thăng võ trang ch&#225; v&#225;n v&#225;n h&#225;n m&#225; i ng&#225; i, chia làm hai toán thay đ&#225;i nhau bay, m&#225;i phi v&#225; có b&#225;n hoa tiêu cho hai chi&#225;c tàu, cho nên có nh&#225;ng hoa tiêu h&#225;u nh&#225; th&#225;ng xuyên bay chung v&#225;i nhau. Do đó, Thành "râu" th&#225;ng bay chung v&#225;i t&#225;i nh&#225; hình v&#225;i bóng. Thành là m&#225;t trong nh&#225;ng phi công đ&#225;p trai c&#225;a phi đoàn, cao ráo, khuôn m&#225;t có nét tây ph&#225;ng, lúc nào cũng s&#225;ch s&#225; t&#225; m&#225;t. Ngay c&#225; dây đeo súng anh cũng đ&#225;c bi&#225;t, kh&#225;u roulette m&#225;i toanh bên con dao r&#225;ng to b&#225;n, cán n&#225;m s&#225;ng trâu, bao da nâu ch&#225; m&#225; tr&#225; tinh vi. Ng&#225; c&#225; l&#225;i v&#225;i dáng đ&#225;p ă&#225;n ch&#225;i, anh là m&#225;t ng&#225; i ch&#225;ng m&#225;u m&#225;c, và có th&#225; nói anh m&#225;t ng&#225; i "n&#225;i tr&#225; đ&#225;m đ&#225;ng". Th&#225;i gian đi bi&#225;t phái Thành luôn luôn trang b&#225; trong túi xách đ&#225;y đ&#225; g&#225;o, m&#225;m, mu&#225;i, tiêu, &#225;t..., cà phê, s&#225;a đ&#225;c, n&#225;i ni&#225;u son ch&#225;o...c&#225;ng thêm đ&#225; ă&#225;n h&#225;p C-ration c&#225;a phi đoàn phân phát.

Thành là "master" c&#225;a "survival". Không bao gi&#225; ph&#225;i lo đói. Bu&#225;i tr&#225;a trong l&#225;n đi bi&#225;t phái Phan rang, m&#225;i ng&#225; i ra ph&#225; ă&#225;n c&#225;m, anh &#225; l&#225;i bi&#225;t đ&#225;i, đem gi&#225;y đ&#225;n c&#225;a m&#225;n claymore câu đ&#225;n xu&#225;ng ao cá g&#225;n đ&#225;u phi đ&#225;o. Nh&#225;ng con cá chép b&#225; đ&#225;n gi&#225;t n&#225;i l&#225;nh b&#225;nh đ&#225;c bi&#225;n thành n&#225;i canh chua hay cá kho t&#225; ngon lành. Th&#225;nh tho&#225;ng trong vài phi v&#225; anh đem v&#225; nh&#225;ng rau c&#225; hay măng r&#225;ng hái t&#225; các buôn Th&#225;ng, hay b&#225;n vài ba con gà r&#225;ng, con v&#225;t tr&#225;i n&#225;u nh&#225;ng món ă&#225;n đ&#225;c s&#225;c. T&#225;i th&#225;ng tìm đ&#225;n Thành trong nh&#225;ng lúc cháy túi vì nh&#225;ng canh x&#225;p x&#225;m t&#225;i bi&#225;t đ&#225;i. M&#225;t ly cà phê, m&#225;t đ&#225;i u thu&#225;c hay m&#225;t b&#225;a c&#225;m đã chi&#225;n cũng là m&#225;t đ&#225;i u đáng k&#225; trong gi&#225; phút đó. Hình nh&#225; cu&#225;c s&#225;ng g&#225;n g&#225;i c&#225;a đ&#225;i phi công tr&#225;c thăng đã làm cho tình đ&#225;ng i, tình đ&#225;ng đ&#225;i càng ngày càng g&#225;n bó, th&#225;ng yêu nhau h&#225;n.

Có nh&#225;ng s&#225; ki&#225;n r&#225;t nh&#225; đã x&#225;y ra trong đ&#225;i bay b&#225;ng mà t&#225;i v&#225;n tr&#225;n quý, không bao gi&#225; quên đ&#225;c. Nh&#225; l&#225;i th&#225;i gian m&#225;t tr&#225;n Gia Nghĩa sôi đ&#225;ng, bi&#225;t đ&#225;i 215 đ&#225;c l&#225;nh tăng phái cho t&#225;i u khu Qu&#225;ng Đ&#225;c. Căn phòng c&#225;a bi&#225;t đ&#225;i c&#225;ng n&#225;m trong m&#225;t barrack ch&#225; v&#225; trên đ&#225;nh đ&#225;i cao đ&#225;t đ&#225; tr&#225; tr&#225;i, r&#225;ng đ&#225; ch&#225; ch&#225;a vài ch&#225;c gh&#225; b&#225; v&#225;i cho phi hành đoàn. Ban đêm vào mùa đ&#225;ng gi&#225; l&#225;nh lừa v&#225; t&#225; vùng biên gi&#225;i H&#225; Lào th&#225;i qua ng&#225;n đ&#225;i, rít lên nh&#225;ng âm thanh ma

quái. Anh em th&#225;ng g&#225;i ng&#225;n đ&#225;i này là " Đ&#225;nh gió hú". Đ&#225;m đ&#225;u tiên t&#225;i bi&#225;t đ&#225;i, sau khi c&#225;m n&#225;c xong xuôi, m&#225;i ng&#225;i b&#225;t đ&#225;u leo lên d&#225;y g&#225;ng b&#225; s&#225;p hai hàng ngang nh&#225; trong b&#225;nh xá, còn anh b&#225;n Thành "râu" c&#225;a tôi loay hoay l&#225;c trong túi "h&#225; lô" bi&#225;t ph&#225;i móc ra m&#225;t cái lò đã chi&#225;n, b&#225; m&#225;y c&#225;c than đen vào r&#225;i lúi húi ch&#225;m l&#225;a m&#225;i. Ch&#225;ng bi&#225;t anh ta đang làm trò gì, tôi h&#225;i:

-Thành! Mày đ&#225;t lò than làm gì v&#225;y?

-Đ&#225; đ&#225;i g&#225;ng s&#225;i cho &#225;m m&#225;y à...

V&#225;a nghe xong tôi th&#225;y th&#225;t bu&#225;n c&#225;i, li&#225;n ch&#225;c qu&#225; anh ta:

-Tr&#225;i, , mày làm nh&#225; đàn bà đ&#225; v&#225;y. Đ&#225; đ&#225;c m&#225;y ngày r&#225;i, trai hay gái ?" M&#225;y th&#225;ng b&#225;n đang n&#225;m trong mừng trên m&#225;y chi&#225;c g&#225;ng b&#225; k&#225; bên nghe nói c&#225;i h&#225;.

Anh ta t&#225;nh b&#225; tr&#225;i:

- &#225;a..., k&#225; tao. Trai hay gái ...đ&#225; khuya r&#225;i t&#225;i m&#225;y s&#225; bi&#225;t.

Đúng nh&#225; l&#225;i Thành nói, t&#225;i n&#225;a khuya gió l&#225;nh t&#225; mi&#225;n h&#225; Lào kéo đ&#225;n, ào ào rít qua khe c&#225;a. Gió lu&#225;n d&#225;i gh&#225; b&#225;, n&#225;m trên g&#225;ng mà t&#225;ng nh&#225; n&#225;m trên t&#225;ng n&#225;c đá, co rút trong cái ch&#225;n v&#225;i hoa Dù không ng&#225; đ&#225;c. K&#225; bên, Thành "râu" đang gáy phì phò, ngay đ&#225;i gh&#225; b&#225; anh ta kê lò than riu riu cháy. Không ch&#225;u n&#225;i cái l&#225;nh th&#225;u x&#225;ng đang th&#225;m vào ng&#225;i, tôi ng&#225;i đ&#225; rón rén vén mùng với tay kéo cái lò than đem v&#225; đ&#225; đ&#225;i gh&#225; b&#225; mình. Trong ch&#225;c lát, h&#225;i nóng t&#225; lò than t&#225;a r&#225;ng đ&#225;i m&#225;t g&#225;ng b&#225;, m&#225;t c&#225;m gi&#225;c &#225;m áp nh&#225; nh&#225;ng ôm l&#225;y c&#225; th&#225;, tôi cu&#225;n tròn trong ch&#225;n đi vào gi&#225;c ng&#225; lúc nào không hay.

Đang ng&#225; say s&#225;a, gi&#225;ng la to c&#225;a Thành râu trong đêm khuya thanh v&#225;ng làm tôi gi&#225;t mình th&#225;c gi&#225;c, hé m&#225;t nhìn.

-Đ.M..., th&#225;ng nào l&#223;y l&#223; than c&#223;a tao!

Trong bóng đêm Thành l&#223;m c&#223;m chui ra kh&#223;i m&#223;ng, ng&#223;i d&#223;y l&#223;i cái l&#223; than tr&#223;i l&#223;i đ&#223; d&#223;i i g&#223;m g&#223;ng b&#223; c&#223;a mình r&#223;i l&#223;m b&#223;m:

-M&#223;y h&#223; ..., m&#223; ...,th&#223;i đ&#223; r&#223;i nghe...

T&#223;i n&#223;m y&#223;n kh&#223;ng nh&#223;ch nh&#223;ch, mi&#223;ng th&#223; đ&#223;u đ&#223;n nh&#223; m&#223;t ng&#223;i v&#223; can.

-C&#223;i ch&#223;ng đ&#223;n gi&#223; ph&#223;i đ&#223;i r&#223;i đ&#223;đ&#223;. C&#223;i n&#223;i c&#223;a Thành l&#223;m t&#223;i ch&#223;t t&#223;nh, đ&#223;a tay l&#223;ng xem đ&#223;ng h&#223;, đ&#223; đ&#223;n gi&#223; đ&#223;i.

T&#223;i đ&#223;ng d&#223;y tr&#223; ti&#223;n, l&#223;y m&#223;y b&#223;ch c&#223;a ph&#223; đ&#223;đ&#223;, x&#223;ng chui ra kh&#223;i qu&#223;n tr&#223; v&#223; t&#223;u.

T&#223;i b&#223;i đ&#223;u, hai chi&#223;c tr&#223;c th&#223;ng đ&#223; quay m&#223;y, c&#223;ng qu&#223;t th&#223;i đ&#223;t đ&#223; tung b&#223;i m&#223;t m&#223;. Th&#223;ch ng&#223;i tr&#223;n t&#223;u, ra đ&#223;u th&#223;ch đ&#223;c. Leo l&#223;ng gh&#223; bay, tr&#223;ng chi&#223;c &#223;ng gi&#223;p n&#223;ng ch&#223;ch l&#223;ng ng&#223;i, t&#223;i l&#223; l&#223;ng tr&#223;ng ti&#223;ng m&#223;y m&#223; đ&#223;:

-T&#223;nh tr&#223;ng t&#223;u ra sao r&#223;i, đ&#223;n c&#223;ng đ&#223; kh&#223;ng ?

- Ch&#223;c OK... kh&#223;ng th&#223;y đ&#223;n n&#223;i l&#223;ng n&#223;a, c&#223;ng l&#223; b&#223;ch m&#223; đ&#223;n th&#223;i &#223;. C&#223;ng đ&#223;y n&#223;m ph&#223;t Thi&#223;u t&#223; đ&#223;c k&#223;u m&#223;ng l&#223;ng đ&#223;n h&#223;p đ&#223;n, t&#223;i tr&#223; l&#223;i đ&#223;ng "check" t&#223;u ch&#223;a x&#223;ng. N&#223;i x&#223;ng Th&#223;ch nh&#223;n t&#223;i nh&#223;y m&#223;t. T&#223;i g&#223;t đ&#223;u hi&#223;u y&#223;, tr&#223;ng b&#223;ch c&#223;a ph&#223; đ&#223;đ&#223; cho Th&#223;ch, x&#223;ng v&#223;i v&#223; k&#223;u t&#223;u r&#223;i b&#223;i.

L&#223;ng cao đ&#223;ng gi&#223;ng m&#223;t l&#223;ng l&#223;ng v&#223;o kh&#223;ng t&#223;u c&#223;a m&#223;ng to&#223;ng, t&#223; ph&#223; t&#223;i n&#223;m g&#223;u đ&#223; l&#223;ng cho t&#223;i



t&#225;nh t&#225;o h&#225;n ng&#225;i.

-Charlie đây H&#225;.

-Charlie nghe. Tình tr&#225;ng t&#225;u sao r&#225;i ?

-Đ&#225;n t&#225;t r&#225;i, ch&#225;c kh&#225;ng sao. T&#225;i v&#225;a c&#225;t c&#225;nh t&#225; Khánh D&#225;ng, m&#225;i ph&#225;t n&#225;a s&#225; đ&#225;n đ&#225;n h&#225;p đ&#225;n v&#225;o.

-Kh&#225;ng k&#225;p đ&#225;u, h&#225;p đ&#225;n c&#225;n n&#225;m ph&#225;t n&#225;a đ&#225;p...Hi&#225;n c&#225; gunships c&#225;a 219 đ&#225;ng &#225; trong v&#225;ng cover cho h&#225;p đ&#225;n c&#225;a h&#225;, c&#225; g&#225;i t&#225;i s&#225; nh&#225; h&#225;, b&#225;n c&#225; t&#225;i, k&#225;p th&#225;i v&#225;o v&#225;ng kh&#225;ng k&#225;p th&#225;i theo h&#225;p đ&#225;n v&#225; sau khi th&#225; quân xong, nghe r&#225; tr&#225; l&#225;i ?

Trong lòng h&#225;i áy náy vì đ&#225; đ&#225;n tr&#225;, t&#225;i ch&#225;c l&#225;i trao c&#225;n lái cho Th&#225;ch ra đ&#225;u bay v&#225; h&#225;ng h&#225;p đ&#225;n, xong t&#225;i ng&#225;i đ&#225;a ng&#225;a v&#225;o l&#225;ng gh&#225;, m&#225;c đ&#225;u thu&#225;c ra h&#225;t, đ&#225;ng th&#225;i l&#225;ng nghe theo đ&#225;i cu&#225;c đ&#225; quân c&#225;a h&#225;p đ&#225;n qua t&#225;n s&#225; radio UHF.

T&#225;n s&#225; im l&#225;ng. C&#225; l&#225; giai đ&#225;n này h&#225;p đ&#225;n đ&#225;ng chu&#225;n b&#225; đ&#225;p.

B&#225;ng ti&#225;ng Thi&#225;u tá Đ&#225;c vang lên t&#225; chi&#225;c [C@C](#) :

-H&#225;p đ&#225;n đ&#225;p h&#225;ng Tây nh&#225; cũ c&#225;t c&#225;nh qu&#225;o ph&#225;i v&#225; lu&#225;n.

Đ&#225;t nhiên t&#225;i nghe c&#225; ti&#225;ng la ch&#225;i l&#225;i :

-Ground fire...ground fire...

-Charlie!...Charlie!...Gunship bắt bắt cháy...Charlie!..

V&#225;a nghe xong tôi giật mình nghĩ nh&#225;m d&#225;y, búng v&#225;i đi&#225;u thu&#225;c lá đang cháy đ&#225; qua khung cửa, chớp lấy cửa n&#225;lái...

-H&#225;p đoàn break..break....., ground fire...

-Break ph&#225;i..., break ph&#225;i...

Âm thanh x&#225;x&#225;ch x&#225;x&#225; do nh&#225;ng đ&#225;n đ&#225;m bắt bắt đ&#225;t đ&#225;n trên t&#225;n s&#225; nhi&#225;u lo&#225;n...

-Gun máy c&#225;a Long Mã trúng đ&#225;n..., h&#225;a ti&#225;n...

-Coi ch&#225;ng h&#225;ng Nam..., h&#225;ng Nam bắt đáp ...coi ch&#225;ng...

Nh&#225;ng ti&#225;ng la trên t&#225;n s&#225;, h&#225;n đ&#225;n, không biết xuất xứ từ chi&#225;c nào.

-Break ph&#225;i...break ph&#225;i, v&#225; h&#225;ng B&#225;c nghe rõ...h&#225;p đoàn nghe không ? L&#225;n này ti&#225;ng nói c&#225;a Thi&#225;u tá Đ&#225;c vang lên xen l&#225;n trong nh&#225;ng ti&#225;ng nói c&#225;a nh&#225;ng chi&#225;c tàu khác...

Tôi chú ý mũi, cảm đ&#225;u lao h&#225;t t&#225;c l&#225;c v&#225; h&#225;ng bắt đáp.

-H&#225; hai..., có "monitor" t&#225;n s&#225; không ? Gunship c&#225;a Long Mã dính h&#225;a ti&#225;n phòng không mà nghe ch&#225;a?

-Có...đang theo dõi trên t&#225;ng s&#225; đây...ch&#225;c tiêu r&#225;i....

-Charlie... H&#225; g&#225;i...H&#225; đang trên đ&#225;ng đ&#225;n LZ... Charlie...

Không nghe [C@C](#) tr&#225;i. Tôi nhìn xa v&#225; h&#225;ng thành phố Ban Mê Thu&#225;t, nh&#225;ng c&#225;t khói đen b&#225;c lên cao nhi&#225;u n&#225;i, đ&#225;u hi&#225;u c&#225;a nh&#225;ng cuộc giao tranh v&#225;n đang còn ti&#225;p di&#225;n đ&#225;u đó. Trên b&#225;u tr&#225;i mây xám, nh&#225;ng ch&#225;m đen n&#225;i đ&#225;u nhau c&#225;a nh&#225;ng chiếc tr&#225;c thăng v&#225;a r&#225;i bãi đáp. Tôi b&#225; lái con tàu bay theo h&#225;p đoàn.

-Charlie đây Mạnh h&#225; g&#225;i..., h&#225;p đoàn ai nghe Mạnh H&#225; không tr&#225;i .

-H&#225;, đây lead...Chi&#225;c đ&#225;n đ&#225;u tr&#225;i .

- H&#225; m&#225;t đây....chi&#225;c nào b&#225; b&#225;n v&#225;y? Tôi h&#225;i chi&#225;c lead.

-Chi&#225;c gun c&#225;a Long Mã b&#225; trúng SA-7. Tàu n&#225; cháy khi "escort " h&#225;p đoàn đáp.

Nghe chi&#225;c lead nói xong tôi xây x&#225;m m&#225;t m&#225;y:

-Charlie..., Charlie..., H&#225; g&#225;i..., có ph&#225;i gun m&#225;t c&#225;a 219 "down" hay không ?

-Đúng năm..., H&#225; theo h&#225;p đoàn v&#225; Pleiku, đ&#225;ng vào vùng n&#225;a. Charlie tr&#225;i .

Đ&#225;u thu&#225;c trên hai ngón tay tôi run r&#225;y, tôi rít m&#225;t h&#225;i dài đ&#225; tr&#225;n an c&#225;n c&#225;m xúc m&#225;nh đang

bùng nổ trong căn hầm, bàng hoàng, rung động như thấy mình văng ra trái tim của phòng không SA-7 bắn hạ nó. Chiếc đèn "chip detector" cháy trên dây mìn từ tiếng nổ nổ báo hiệu cho con tàu đang ở trong tình trạng nguy hiểm hay là báo hiệu cho tôi biết tôi đã hái T&#225; Th&#225;n đang chờ đợi cho tôi tránh né?

Tuần trước qua, ngày biết phái Ban Mê Thu&#225;t đi ra ngoài, tôi không phải đi đến cuộc tấn công vào phi trường L-19 của đơn vị công Việt cộng, và đây là lần thứ hai vì lý do kỹ thuật, tôi lái máy bay tránh khỏi trái tim của tên nh&#225;t SA-7 đáng sợ dành cho tôi thay vì phi hành đoàn gunship của Long Mã. Một câu nói bất ngờ của máy bay trinh sát gia sau đây đã thúc giục làm cho tôi suy nghĩ về cuộc sống quá nguy hiểm mà tôi phải trải qua hàng ngày: " Nếu tên anh đã đâm vào một viên đạn nào đó thì không sống hay mua viên đạn đó sẽ tìm được anh". Hay nói một cách khác, nếu sống anh phải chết thì anh không sống bao giờ tránh khỏi trái tim của T&#225; th&#225;n.

Trưa ngày 14 tháng 3, 1975, khi cuộc không quân đang tiến hành việc chuyển quân của hai Trung đoàn 44 và 45 về giữ vị trí của Ban Mê Thu&#225;t, thì tại Cam Ranh, Trung tướng Nguyễn Văn Thiệu cùng các sĩ quan tham mưu cao cấp và Bộ tư lệnh chiến trường Quân khu 2 đã mời một cuộc họp khẩn cấp để thảo luận về tình hình chiến trường hiện tại đang diễn ra. Tại buổi họp này, Thiệu và Trung tướng Phạm Văn Phú đã quyết định chuyển Trung tướng Thiệu trực tiếp toàn bộ L&#225;c L&#225;ng Quân khu II về miền duyên hải. Cuộc chuyển quân về giữ vị trí của Ban Mê Thu&#225;t coi như hợp lý. Đây là một quyết định quan trọng đã mở đường cho cuộc triệt thoái hàng loạt nh&#225;t trong lịch sử chiến tranh Việt Nam, và đã làm thành vong cho một trăm ngàn binh sĩ cũng như thành dân vô tội.

### **Phòng tuyến Nhảy Dù tại Khánh Dương tan vỡ**

Hơn tuần trước khi Ban Mê Thu&#225;t thất thủ, Công quân đã gia tăng áp lực tấn công về phía tây của Khánh Dương. Theo tin tức tình báo số đoàn 968 và hai trung đoàn 320 của Công quân số 1 B&#225;c Việt đang trên đường di chuyển trên QL-21 về hướng đông.

L&#225; đoàn 3 Nhảy Dù được chuyển tăng vị trí cho một trung đoàn Quân Khu II. Sau hai ngày dài lê thê trên mặt biển, ba Tiểu đoàn cơ hữu 2, 5, 6 Nhảy Dù cùng một Tiểu đoàn Pháo Binh 105 ly và Đ&#225;i Đ&#225;i 3 Trinh Sát Nhảy Dù đã cập bến Cầu Đá, Nha Trang. L&#225; đoàn 3 Nhảy Dù tại chỗ nhận được lệnh của Tiểu tướng Nguyễn Văn Phú, tư lệnh Quân đoàn II, di chuyển bằng đường bộ lên vùng phòng tuyến phía r&#225;i dài từ chân đèo Ph&#225;ng Hoàng ch&#225;y dài gần 30 cây số về phía Tây của Khánh Dương dọc theo Quốc lộ 21, con đường nối liền hai thành phố Ban Mê Thu&#225;t và Nha Trang. Đây là con đường Công quân số 1 B&#225;c Việt phải đi qua trước khi tiến chiếm miền

## Ngày Tàn Cuộc Chiến: Những Phi Vụ Cuộc Chiến Cùng

T&#225;c Gi&#7843;: Vĩnh Hi&#225;

Th&#7913; N&#259;m, 01 Th&#225;ng 1 N&#259;m 2009 02:45

---

duyên hải. T&#225; phía nam Khánh D&#225;ng sát cửa QL do Ti&#225;u đoàn 5 ND tr&#225;n th&#225;; Ti&#225;u đoàn 6 ND đóng t&#225;i cao đ&#225;m t&#225;i Buôn Ea Thi v&#225; phía đông. Và t&#225;i chân đèo Ph&#225;ng Hoàng đ&#225;c Ti&#225;u đoàn 2 ND tr&#225;n ng&#225;. B&#225;ch huy L&#225; đoàn Dù đóng t&#225;i căn c&#225; D&#225;c M&#225;.

Trong những ngày đầu, lực lượng Dù đã bắt đầu gấp áp lực của S&#225; đoàn F10 của Công quân. Ngày 22 tháng 3/1975 Công quân đã mở mặt trận đánh đầu tiên vào quân b&#225;n phía tây Khánh D&#225;ng, gần 100 xác địch đã bị rơi trên đường, tuy nhiên b&#225;ch huy Nh&#225;y Dù biệt lập đây chủ là trận đánh dò d&#225;m, thực sự kháng cự của phe ta. Sáng ngày tiếp, lực lượng địch bắt đầu d&#225;c h&#225;t toàn lực mở cuộc tấn công vào phòng tuyến phía tây Khánh D&#225;ng do các đơn vị B&#225; Binh và Đ&#225;a Ph&#225;ng Quân tr&#225;n th&#225;, bắt đầu bằng mặt trận mở pháo kinh hoàng, tiếp theo là làn sóng biệt lập ào ào tấn công phong vũ vũ yểm trợ của nh&#225;u xe tăng T-54. Các đơn vị B&#225; Binh đã bị tan rã hoặc phân tán trên mặt đất, rút lui về phòng trú của Ti&#225;u đoàn 5 Dù tại Khánh D&#225;ng và sau đó triệt thoái về Diên Khánh, gần Nha Trang.

Sáng ngày hôm sau, th&#225;a th&#225;ng xông lên, Công quân tiếp tục tấn công vào quân Khánh D&#225;ng bằng hàng trăm trái đạn pháo 122 ly, cùng m&#225;i m&#225;y chi&#225;c xe tăng tiến vào chi khu thị xã. Ti&#225;u đoàn 5 Nh&#225;y Dù đã chặn cự mãnh liệt và đẩy lui nh&#225;u đợt tấn công ào ào của B&#225;c quân, gây nh&#225;u tổn thất nặng cho địch. Tuy nhiên lực lượng giữa hai bên quá chênh lệch, nh&#225;u so sánh với quân số, vũ khí cũng như chiến lực, địch đã nhanh chóng phong ngay tại lúc đầu. Mãnh hổ nan địch quần hổ. Tình hình càng ngày càng nguy cấp. Nh&#225;u phi tu&#225;n ph&#225;n lực của các phi đoàn 534 Kim Ng&#225;u, 548 Ó Đen xuất phát từ căn cứ Không đoàn 92 Chi&#225;n Thuật, Phan Rang do Đ&#225;i Tá Lê Văn Thọ chỉ huy trực tiếp đã liên tục yểm trợ mặt trận này và đã làm ch&#225;m b&#225;c tiến của B&#225;c quân phần nào. Tuy nhiên không nh&#225; mặt trận Mùa hè đỏ lửa, chiến trường thi&#225;u sự yểm trợ của Không lực Hoa Kỳ. Vũ khí bóng đêm chi&#225;c pháo đài bay B-52 trên bầu trời, Công quân không còn lo sợ những trận mưa bom kinh thiên động địa giáng xuống đầu bất th&#225;n, thêm vào đó, sự hiện diện của nh&#225;u hàng không tiêm kích SA-7 của địch quân đã làm trở ngại lớn cho những cuộc chuyển quân bằng trực thăng cũng như những phi vụ yểm trợ của khu vực, cán cân quân sự đã nghiêng rõ về phía B&#225;c quân.

Ngày 28 và 29/3/75, hai Ti&#225;u đoàn 5,6 của Dù hàng triệu hàng ngàn trái đạn pháo 122 ly cũng nh&#225; h&#225;a tiến 122 ly, sau đó với tất cả các lực lượng của các S&#225; đoàn B&#225;c quân gia tăng áp lực áp đảo phòng tuyến của Dù với quân số đông gấp m&#225;i lần, con đ&#225; quan trọng ngăn chặn địch tiến quân của địch trên đà tan vỡ.

Trong tình trạng nguy cấp này, phi đội trực thăng võ trang của phi đoàn Th&#225;n T&#225;ng đ&#225;c lệnh tăng phái cho mặt trận Khánh D&#225;ng yểm trợ cho lực lượng Dù đang trên đà bị tràn ngập bởi làn sóng biệt lập ào ào. M&#225;y ngày nay bầu trời xám xịt, trên mây thấp đã làm trở ngại rất nhiều cho những phi vụ yểm trợ của Không quân.

Hôm nay hai chiếc trực thăng võ trang của Thôn Tồn trên đường đến một trận đang sôi động tại Khánh Đơn. Ngồi trên ghế bay, tôi cho con tàu bay sát dọc theo thung lũng giữa hai sườn núi của rừng Trường Sơn cao chót vót, theo sau một khoảng khá xa, chiếc trực thăng võ trang số hai bay ở cao độ thấp hơn, cánh quạt quay chậm chạp. Đồi thấp đèo Phụng Hoàng uốn lượn quanh co dọc theo triền núi. Đây là cửa ngõ đến nơi liên lạc với Đk Lặc với Khánh Hòa và cũng là hành lang quen thuộc của tất cả phi hành đoàn Thôn Tồn. Vào những tháng mùa mưa, mây mù bắt chẹt, hành lang này trở thành một trở ngại cho những chiếc trực thăng mở hé bay vào vùng. Gần năm năm trước, hạm đội Thôn Tồn trên đường về Nha Trang thì một trận Qu&#228;ng Đ&#228;c, tranh chấp với màn đêm kéo nhau qua hẻm núi mù sương này, chiếc đến đầu do Đ&#228;i úy Nguyễn Thi&#228;n Tích cầm lái bị mây mù vây phủ đâm sầm vào triền núi nên bùng nổ một quả bom lửa. Hình ảnh kinh hoàng đó đã gây một nỗi sợ hãi sâu đậm trong lòng của một hoa tiêu và anh chấp hành vào ghế ngồi tôi, cho dù đã bao năm qua, hình ảnh thảm khốc của một buổi chiến đấu mây mù vẫn mãi mãi luôn trở lại trong tâm trí tôi mỗi khi bay qua con đường đèo này.

Hai chiếc trực thăng võ trang ra khỏi chân đèo Phụng Hoàng, tôi qu&#228;o con tàu về hướng tây, bay dọc theo con Qu&#228;c Lộ 21. Tôi xa tôi đã nhìn ra chiếc trực thăng của Thôn Tồn đang ở trên vùng, chờ đợi chờ huy Dù đi đầu đến một trận đang tiếp diễn ngay hôm nay.

-Charlie đây Mạnh Hoàng gọi..., Hoàng đã tới vùng...cao độ năm ngàn mét, phía đông Khánh Đơn khoảng hai dặm.

-OK..., Charlie thấy Hoàng rồi. Tôi đang ở trên đầu quân bản. Hiện đang tiến công bên phía tiến tới triền núi phía nam khoảng cây số. Hoàng nhìn kỹ về phía nam Qu&#228;c Lộ dọc theo triền núi số thấy một cột khói trắng. Đó là vị trí xuất phát của hỏa tiễn pháo vào đến vị bản...Ho&#228;tác xạ vào đó, nghe rõ ?

Tiến sĩ Thi&#228;u tá Lê Hữu Đ&#228;c, phi đoàn phó phi đoàn 215 bay chiếc [C@C](#) ngày hôm nay. Thi&#228;u tá Đ&#228;c là một người hoa tiêu vui vẻ, cao ráo, có khuôn mặt thoải mái. Trong thời gian Thi&#228;u tá Đ&#228;c giữ chức vụ Trưởng phòng hành quân, tôi vẫn nhớ mãi một chuyến vui vẻ với niềm tự hào kh&#228; ái này. Trong một buổi họp phi đoàn, Thi&#228;u tá Đ&#228;c đứng lên trình bày về cuộc hành quân trong ngày. Sau khi chấm dứt, Thi&#228;u tá Đ&#228;c có một vài lời về những hoa tiêu trong phi đoàn:

- Gần đây tôi đã nghe báo cáo có một số anh em đã dùng những phi vụ liên lạc để đi săn bắn.

## Ngày Tàn Cuộc Chiến: Nhiệm vụ Phi Vụ Cuối Cùng

T&#225;c Gi&#7843;: Vĩnh Hi&#225;

Th&#7913; N&#259;m, 01 Th&#225;ng 1 N&#259;m 2009 02:45

---

Xin báo cho anh em biết thời gian sắp đến tôi sẽ tham gia xuyên đi kiểm soát nhiệm vụ tàu đi bay v&#225;. Nếu có bất kỳ nguy hiểm xảy ra làm ảnh hưởng đến các anh, tôi sẽ có biện pháp khẩn cấp, khi đó các anh đừng trách tôi là đã không nói trước. Thi&#225;u tá Đ&#225;c nói tiếp:

-Chi&#225;u hôm qua, tôi xuống bãi để phi đoàn check mặt chiếc tàu v&#225; đi Báo L&#225;c v&#225;, xin tạm mượn tên phi hành đoàn, tôi tìm thấy trên sàn tàu đầy d&#225;u vết làm ảnh hưởng đến các anh.

M&#225;t cánh tay "r&#225;t r&#225;" đưa lên:

-Thi&#225;u tá muốn nói "đ&#225;u vết" là có nghĩa như thế nào ?

-Đó là những vết máu của những người chuyên làm ảnh hưởng đến các anh trong khi thi hành phi vụ. Mặc dù các anh đã chui r&#225;a tàu nhưng tôi đã cho kiểm tra kỹ lưỡng mọi nơi trên sàn tàu, máu me lông lá của nai hay heo rừng vẫn còn đầy ng&#225;ng phía d&#225;i.

Trong buồng không khí nghiêm trang của phòng họp, mặt tôi nói phát xuất từ những hàng ghế phía sau, tuy không nhìn nhưng đã để cho mọi người nghe rõ ràng:

-"Th&#225;y"!... Đúng là trong "ng&#225;".

V&#225;a nghe xong của phòng họp rồi lên cầu thang, quay lại nhìn phía sau. Ở hàng ghế sau cùng Trung úy Tôn Thất Kim, biệt danh là Kim "nhỉ đ&#225;ng", đang "bi&#225;u diễn" mặt buồn m&#225;t ng&#225;ng ngáo như không biết chuyện gì đang xảy ra.

V&#225;a đến vùng tôi nghe tiếng Thi&#225;u tá Đ&#225;c nh&#225;c nh&#225;:

-Mãnh H&#225;...lúc nào sẽ sẵn sàng thì vào đánh, đừng xuống thấp quá, quân bên ghi nhận để ch có trang bị SA-7, hai bên cần thận.

-Nghe năm...,Charlie...H&#228; đang quan sát mục tiêu.

Ở cao độ khoảng năm ngàn b&#228; tôi chăm chú nhìn tất cả địa phương phía d&#228;i, máy bay đang bùng nổ ác liệt, những căn nhà nằm sát QL-21 bị c&#228;a, tiếng c&#228;t khói đen v&#228;n lên cao trên bầu trời xám xịt. Trên con đường nằm rải rác vài con c&#228;a T-54 c&#228;a địch đã bị máy phi tu&#228;n A-37 "rang muối" cháy đen thui. Phía bắc con đường là một vùng đồi núi thấp, những khoảng ruộng nối tiếp nhau khắp những sườn quanh co. Phía nam, rừng núi cong cong hình lưỡi li&#228;m, cao khoảng ba ngàn b&#228;, địa phương sát con đường, là nơi Tiểu đoàn 5 Dù đang trú ẩn.

Kiểm soát dàn phi cơ lớn cuối tôi bắt đầu cho chiếc gun vào vùng oanh kích. Hai chiếc trực thăng võ trang c&#228;m đầu vào trên núi, những trái hỏa tiễn nổ bung lên những c&#228;m khói trắng xám trên rừng xanh th&#228;m T&#228; trên cao độ, tất cả những yên ngựa, không máy bay súng ngoài tiếng rừng nh&#228;c nh&#228;i c&#228;a những khẩu mini-gun sáu nòng đang quay v&#228;. Sau vài vòng tác xạ, hai chiếc trực thăng đã c&#228;n đ&#228;n d&#228;c.

-Mạnh H&#228; đây Charlie, hai bạn về Nha Trang đi, tôi thấy bạn chỉ huy Dù xuống Đ&#228;c M&#228; sẽ về sau.

Tôi bắt lái con tàu trở về hướng biển. Trên bầu trời cao tiếng xé gió c&#228;a hai chiếc oanh t&#228;c c&#228; A-37 nối đuôi nhau vút ngang trên đầu, trên cánh súng treo đầy những trái bom nặng ch&#228;u. Trong khoảng khắc hai con chim súng bắt đầu hút về hướng thành phố Ban Mê Thu&#228;t đang một mù khói l&#228;a.

"Ta là đàn chim bay trên mây xanh, khi nhìn qua khói những kinh thành tan..."

Đôi cánh tung hoành v&#228;t trên mây xanh..."

Bài ca hùng tráng Không Quân hành khúc mà họ vắng vẻ ở đâu đây... Tôi chợt chợt lòng nhớ đến những em gái mà tôi đã quen tại thành phố đất đỏ th&#228;a nào, không biết giờ đây em đã trôi lạc về nơi đâu? Tên nàng là Nguyễn. Nàng có làn da trắng trắng, mịn màng trên khuôn mặt trái



xoan th&#225;t đ&#228;p. H&#228;ng đ&#228;m t&#228;i th&#228;ng đ&#228;n H&#228;i quán Biên Thùy n&#228;i n&#228;ng làm vi&#228;c đ&#228; gi&#228;i trí vui ch&#228;i cho quên đi nh&#228;ng nh&#228;c nh&#228;n đ&#228; qua, và tìm thêm s&#228;c l&#228;c đ&#228; ti&#228;p t&#228;c nh&#228;ng ngày dong du&#228;i, ng&#228;c xu&#228;i trên nh&#228;ng m&#228;t tr&#228;n nóng b&#228;ng. M&#228;t k&#228; ni&#228;m khó quên mà m&#228;i l&#228;n nghĩ đ&#228;n, t&#228;i v&#228;n còn c&#228;m th&#228;y h&#228;i h&#228;p vì hành đ&#228;ng li&#228;u lĩnh n&#228;u không nói là công cu&#228;ng c&#228;a tu&#228;i tr&#228;, và có th&#228; nói dù x&#228;u hay t&#228;t nó cũng là nh&#228;ng nét ch&#228;m phá trong cu&#228;c đ&#228;i v&#228;y vùng th&#228;a chí tang b&#228;ng h&#228; th&#228;.

Bu&#228;i sáng hôm &#228;y t&#228;i th&#228;c đ&#228;y s&#228;m nh&#228; th&#228;ng l&#228;, s&#228;a so&#228;n tr&#228; vào bi&#228;t đ&#228;i. Nguy&#228;t, ng&#228;i b&#228;n gái t&#228;i l&#228;c đ&#228;c s&#228;a so&#228;n th&#228;c ăn sáng sau nhà. Đang th&#228;ng th&#228;c ly cà phê nóng, t&#228;i nghe ti&#228;ng Nguy&#228;t v&#228;ng lên t&#228; b&#228;p:

-Anh ch&#228; tí nghe..em làm đ&#228; ăn s&#228;p xong r&#228;i...

T&#228;i m&#228;m c&#228;i, c&#228;m th&#228;y vui trong lòng vì bi&#228;t mình đ&#228; đ&#228;c may m&#228;n và sung s&#228;ng h&#228;n nh&#228;ng ng&#228;i b&#228;n t&#228;i bi&#228;t đ&#228;i, có đ&#228;c m&#228;t ng&#228;i b&#228;n gái đ&#228; th&#228;ng và m&#228;t t&#228; m&#228; nho nh&#228; đ&#228; tr&#228; v&#228; sau nh&#228;ng phi v&#228; căng thẳng m&#228;t m&#228;i trên chi&#228;n tr&#228;ng.

Nguy&#228;t trong b&#228;p b&#228;c ra đ&#228; đ&#228;a tr&#228;ng gà &#228;p la và khúc bánh mì lên bàn:

-Xong r&#228;i đây, anh ăn lót lòng r&#228;i đi. Nguy&#228;t nói ti&#228;p:

-Này anh...chút n&#228;a em theo anh đi ch&#228;i nghe. V&#228;a đ&#228;a ly cà phê lên mi&#228;ng nghe Nguy&#228;t nói t&#228;i b&#228; v&#228;i xu&#228;ng bàn, nhìn n&#228;ng:

-Nè, em nói ch&#228;i hay thi&#228;t đó. Em có bi&#228;t anh bay tr&#228;c thẳng võ trang không ? Anh ch&#228; ch&#228; súng đ&#228;n ch&#228; không ch&#228; ng&#228;i đ&#228;u.

-Anh c&#228; nói, cho em đi m&#228;t l&#228;n cho bi&#228;t nha...anh h&#228;a hoài à. Ch&#228;u ch&#228;a, em đi thay đ&#228;...Nói xong, n&#228;ng b&#228;c đ&#228;n g&#228;n t&#228;i, tay v&#228;ngang hông t&#228;i nh&#228; thúc đ&#228;c. Chi&#228;c vòng ng&#228;c xanh bi&#228;c đeo trên c&#228; tay n&#228;ng vô ý đ&#228;p vào bá súng "rouleaux" t&#228;i đang đeo ngang hông, v&#228; toang r&#228;i

xu&#225;ng s&#225;n g&#225;ch b&#225;ng. Không ng&#225; chuy&#225;n xui x&#225;o x&#225;y ra quá đ&#225;t ng&#225;t, Nguy&#225;t đ&#225;ng s&#225;ng nh&#225;n xu&#225;ng, hai mi&#225;ng ng&#225;c n&#225;m l&#225;n l&#225;c tr&#225;n s&#225;n g&#225;ch b&#225;ng. Nguy&#225;t cau m&#225;t, tho&#225;ng nét th&#225;t v&#225;ng:

-Tôi anh đó...

-Anh làm gì mà tôi anh. Đ&#225; an &#225;i Nguy&#225;t tôi nói ti&#225;p. Thôi đ&#225;ng ti&#225;c n&#225;a, đ&#225; coi..., anh mua cái khác đ&#225;n cho. Cái vòng này có đ&#225;t ti&#225;n l&#225;m không?

- Kh&#225;i đi anh, cho em đi bay v&#225;i anh thì anh kh&#225;i đ&#225;n, ch&#225;u không ? Em đi thay đ&#225; nghe...

Ph&#225;n v&#225;n suy nghĩ tôi ch&#225;a bi&#225;t quy&#225;t đ&#225;nh th&#225; nào, th&#225;t khó nghĩ. Ngày hôm nay làm vi&#225;c cho Trung đ&#225;ng 45 t&#225;i Đ&#225;c L&#225;p, n&#225;u tôi cho Nguy&#225;t đi theo thì tôi ph&#225;i th&#225; n&#225;ng xu&#225;ng đ&#225; tr&#225;c khi đi đ&#225; quân. Không mu&#225;n n&#225;ng bu&#225;n, nh&#225;t là sau chi&#225;c vòng ng&#225;c y&#225;u quý đ&#225; b&#225; b&#225;, tôi đành li&#225;u.

-OK..thay đ&#225; nhanh lên, anh ph&#225;i đi g&#225;p, tr&#225; r&#225;i.

-Anh ăn vài mi&#225;ng đi, ch&#225; em thay đ&#225;. Nói xong n&#225;ng ch&#225;y bi&#225;n vào phòng ng&#225;.

Hoa, ng&#225; i b&#225;n gái &#225; chung nhà v&#225;i n&#225;ng đ&#225;ng l&#225;c đ&#225;c trong phòng t&#225;m, nghe nói th&#225; đ&#225;u ra:

-Cho em đi v&#225;i Nguy&#225;t cho có b&#225;n nhe anh.

Có ch&#225; m&#225;t hay hai ng&#225; i đi theo cũng gi&#225;ng nhau thôi. Tôi tr&#225; l&#225;i:

-Em n&#225;a, thôi đ&#225;c, thay đ&#225; mau lên nghe, g&#225;n đ&#225;n gi&#225; r&#225;i ...

Tôi phi trường L-19 mặt quang cảnh khác thường xảy ra, hàng chục toán lính trang bị súng ống đầy đủ đang ngồi trên bãi cỏ khô bên ngoài chiếc trực thăng đậu hàng dốc, kẻ đó nhìn sĩ quan bị binh trên tay cầm bản đồ lảng xăng chực lui tới. Ở đằng xa, Trung tá Phi đoàn trường Thuận Trường Khu Văn Phát bay chiếc C@C, đang đứng nói chuyện với mặt tiếp tá Bộ Binh. Tôi nhớ thắm, hy vọng hàng đoàn sĩ ghé Trung đoàn 45 tôi Địch Lập tôi sẽ có cơ hội gặp hai người bạn gái xưa.

Chiếc xe Jeep chở tôi và hai cô bạn gái ngồi ngay hai chiếc trực thăng vũ trang đang đậu dốc phi trường. Nhìn xuống xe tôi vội tay ghế ngồi xuống thì đang check tài khoản đây:

-Kìa t..., có gì không bạn? Bữa nay tàu mình có khách đi theo chớ nghe. Nhìn bạn kiêu giàng hai thùng đạn cho hai cô ngồi. Kìa t nghe nói xong gật đầu, mỉm cười iếm tếm tôi chớ ng hiều lý do gì.

Cho Nguyễn và Hoa leo lên tàu. Nhìn người lính ngồi trên bãi cỏ khô bên đang đi lên tàu đi hành quân, trở mặt nhìn về phía chiếc tàu trực thăng vũ trang, tò mò, bàn tán trực tiếp cảnh nh tưng lúng.

Tất cả tám chiếc trực thăng quay máy cùng loạt, tiếng động mĩ vang động khắp phi trường. Chiếc Charlie của Trung Tá Phát rời mặt đất theo sau năm chiếc chực đây quân. Tôi cho con tàu ra phi đạo, cầm đầu chớ mong loạt nhanh trên mặt đất, chớ dài tới cuối sân bay, tôi kéo nhanh con lái con tàu vớ mình loạt qua bìa rừng cây cao su. Thành phố Ban Mê Thuột đang còn ngái ngái trong sương mai, con tàu lên cao thành phố nh d... Gió lồng lộng thổi vào khoang tàu kêu ph ph, hòa lẫn với âm thanh của tiếng động cơ và tiếng cánh quạt gió. Lên cao, hai bên tàu của m toang ph bày kho không gian mênh mông trên vùng rừng núi trùng điệp. Tôi quay người ra sau, Nguyễn ngồi trên thùng đạn miniguns sau lưng ghế bay người hoa tiêu ph, tóc nàng xòa bay lòa xòa trên trán. Tôi với tay nắm lấy tay Nguyễn bóp nh nh để trấn an nàng. Hai người mê vô và xuống ghế ngồi sau khoang tàu tò mò nhìn, nh ch mép cười.

Hai mươi phút bay hàng đoàn đã đến địa phận Địch Lập.

- Khoảng năm phút nữa sẽ đến bãi đáp. Mạnh H theo Charlie vào "clear" bãi đáp. Tôi sẽ th

trái kh&#228;i.

Đ&#228;t ng&#228;t nghe ti&#228;ng n&#228;i c&#228;a Trung tá Phát trên t&#228;n s&#228;, t&#228;i to&#228;t m&#228; h&#228;i h&#228;t. Nh&#228; v&#228;y là ch&#228;ng tr&#228;nh th&#228; hai ng&#228; i b&#228;n gái xu&#228;ng Trung đoàn 45 đ&#228; b&#228; "tr&#228;t đ&#228;ng r&#228;y".

H&#228;p đ&#228;an đ&#228;ng h&#228; cao đ&#228; chu&#228;n b&#228; đ&#228;p. Đ&#228;ng tr&#228; c, kh&#228;ng xa, m&#228;t tr&#228;ng c&#228; xanh lá m&#228; v&#228;y b&#228; c xung quanh r&#228;ng c&#228;y cao, m&#228;t làn kh&#228;i vàng đ&#228;ng v&#228;n l&#228;n. Kh&#228;ng c&#228;n c&#228; s&#228; ch&#228;n l&#228;a n&#228;o kh&#228;c h&#228;n là ti&#228;p t&#228;c thi h&#228;nh phi v&#228;, t&#228;i c&#228; qu&#228;en đ&#228;ng sau khoang t&#228;u c&#228; hai c&#228; gái đ&#228;ng ng&#228;i. T&#228;i cho hai chi&#228;c gun k&#228;p s&#228;t hai b&#228;n hông h&#228;p đ&#228;an, b&#228;t đ&#228;u cu&#228;c o&#228;nh k&#228;ch y&#228;m tr&#228;.

Xo&#228;t...Xo&#228;t...Nh&#228;ng tr&#228;i h&#228;a ti&#228;n b&#228;t th&#228;n r&#228;i đ&#228;n ph&#228;ng, r&#228;t l&#228;n nh&#228;ng &#228;nh thanh ch&#228;i t&#228;i, ti&#228;ng s&#228;ng mini-gun s&#228;u n&#228;ng quay v&#228; r&#228;ng l&#228;n nghe đ&#228;nh t&#228;i nh&#228;c &#228;c, v&#228; đ&#228;n r&#228;i r&#228;o r&#228;o trên m&#228;t s&#228;n, m&#228;i thu&#228;c s&#228;ng kh&#228;t l&#228;t quy&#228;n l&#228;n trong kh&#228;ng kh&#228;i... Hai c&#228; gái kh&#228;ng hi&#228;u chuy&#228;n g&#228; đ&#228;ng x&#228;y ra, ho&#228;ng s&#228;, hai tay b&#228;t t&#228;i, m&#228;t nh&#228;m ghi&#228;n co r&#228;m ng&#228; i r&#228;n r&#228;y trên hai th&#228;ng đ&#228;n...Chi&#228;c tr&#228;c th&#228;ng quay tr&#228;ng c&#228; l&#228;i, th&#228;n t&#228;u n&#228;ng n&#228; rung b&#228;n b&#228;t, v&#228; tr&#228; quay cu&#228;ng đ&#228;n đ&#228;o. V&#228;i ph&#228;t kinh ho&#228;ng trôi qua, cu&#228;c o&#228;nh k&#228;ch y&#228;m tr&#228; h&#228;p đ&#228;an ch&#228;m đ&#228;t, nh&#228;ng chi&#228;c t&#228;u th&#228; quân đ&#228; làm xong nhi&#228;m v&#228; r&#228;i b&#228;i đ&#228;p. Cu&#228;c đ&#228; quân trôi ch&#228;y &#228;m đ&#228;p, kh&#228;ng m&#228;t b&#228;ng đ&#228;ng c&#228;ng nh&#228; m&#228;t ti&#228;ng s&#228;ng n&#228;o c&#228;a đ&#228;ch đ&#228;c ph&#228;t hi&#228;n.

-H&#228;p đ&#228;an v&#228; đ&#228;p Đ&#228;c L&#228;p, Charlie v&#228; sau.

Nghe ch&#228; th&#228; c&#228;a Trung tá Phát t&#228;i m&#228;ng th&#228;m trong b&#228;ng, chuy&#228;n h&#228;ng l&#228;y h&#228;t t&#228;c đ&#228; v&#228; ph&#228;a Đ&#228;c L&#228;p. Ch&#228;ng m&#228; i ph&#228;t bay sau, hai chi&#228;c gunships đ&#228;p xu&#228;ng b&#228;i đ&#228;t đ&#228; trong v&#228;ng đ&#228;i ph&#228;ng th&#228; Trung đoàn 45. V&#228;a t&#228;t m&#228;y, t&#228;i c&#228;i v&#228;i d&#228;y seatbelt nh&#228;y xu&#228;ng đ&#228;t, trên s&#228;n t&#228;u Nguy&#228;t và Hoa ng&#228; i y&#228;n kh&#228;ng nh&#228;c nh&#228;ch, m&#228;t m&#228;y t&#228;i t&#228;, t&#228;c t&#228;i r&#228;i b&#228;i.

-Xu&#228;ng đ&#228; m&#228;y c&#228;...v&#228;o đ&#228;y ngh&#228;ng&#228; i t&#228;i xong &#228;n c&#228;m tr&#228;a. T&#228;i đ&#228;ng đ&#228; i đ&#228;t đ&#228;a tay đ&#228; Nguy&#228;t xu&#228;ng t&#228;u, b&#228;ng ngh&#228; th&#228;m hai c&#228; b&#228;n kh&#228;ng &#228;i m&#228;a là hay l&#228;m r&#228;i.

T&#228; chi&#228;c tr&#228;c th&#228;ng H&#228; hai đ&#228;u c&#228;ch đ&#228; kh&#228;ng xa, Thành "r&#228;u" b&#228;c t&#228;i, nhe n&#228; c&#228; i b&#228;t h&#228; đ&#228; i b&#228; r&#228;u đ&#228;m, l&#228;c đ&#228;u:

-Tao h&#228;t y ki&#228;n v&#228;i m&#228;y. N&#228;u m&#228;y b&#228; b&#228;n tr&#228;n v&#228;n thì h&#228;t đ&#228;.

Tôi phân tr&#228;n:

-Ê, Thành, đây là ngoài ý muốn của tao..., tao tính là sẽ th&#228; m&#228;y cô này xuống đây tr&#228;n c&#228;u có ng&#228; b&#228; bay th&#228;ng ra vùng l&#228;n. Nói xong tôi quay qua nhìn Nguy&#228;n:

-Em th&#228;y ch&#228;a, t&#228;i em đòi đi nên anh phải chịu, không ai ch&#228;ng&#228;i yêu đi hành quân như anh đâu, có chuyện gì là anh lãnh búa, anh Thành mà "ch&#228;i" anh em th&#228;y không? Thôi nói v&#228;y ch&#228; không sao đâu em, lâu lâu xui x&#228;o l&#228;m m&#228;i đ&#228;ng tr&#228;n em à... Bây giờ hai em bắt mắt ch&#228;a? Mình ở đây ch&#228;, nếu có b&#228;c quân thì em ở t&#228;i đây, chỉ&#228;u anh sẽ ch&#228; em v&#228;.

Hình như trong lòng h&#228;i ph&#228;n kh&#228;i và nh&#228;t là có hai ng&#228;ng&#228;i đ&#228;p đi k&#228; bên tôi h&#228;ng chỉ nói tí p:

- K&#228; ra cũng nên đ&#228; m&#228;y em đi bay v&#228;i anh m&#228;t l&#228;n cho biết m&#228;t th&#228;t cuộc đ&#228;i của nh&#228;ng ng&#228;ng&#228;i pilot như t&#228;i anh, sẽ ng&#228; ch&#228;t nh&#228; th&#228; nào ngoài m&#228;t tr&#228;n. T&#228;i em ở thành phố không biết gì c&#228; nghĩ m&#228;y ông Không quân ch&#228; biết ăn ch&#228;i bay b&#228; m...

B&#228;n đ&#228;a chúng tôi b&#228;c đi theo con đ&#228;ng đ&#228;t, h&#228;ng v&#228; căn l&#228;u của b&#228;ch&#228; huy. Ngang qua m&#228;t kh&#228;u đ&#228;i pháo 105 ly đang khai h&#228;a, n&#228; đ&#228;ng đ&#228;ng. Hai cô b&#228;n ho&#228;ng s&#228;, ôm ch&#228;m l&#228;y tôi, m&#228;y anh pháo thủ đang chuy&#228;n nhau trên tay nh&#228;ng qu&#228; đ&#228;n, há h&#228;c m&#228;m nhìn, không biết đã bao lâu rồi h&#228; m&#228;i th&#228;y l&#228;i bóng h&#228;ng xu&#228;t hi&#228;n trên vùng đ&#228;t đ&#228;a đ&#228;u gi&#228;i tuy&#228;n này.

B&#228;c t&#228;i căn l&#228;u b&#228;ch&#228; huy, g&#228;p Trung tá Quang đang đ&#228;ng v&#228;i m&#228;t viên Trung sĩ:

-Chào Trung Tá...B&#228;a nay tôi đ&#228;a m&#228;y em gái h&#228;u ph&#228;ng lên thăm Trung tá nhân đ&#228;p cho m&#228;y em "y l&#228;o" anh em chiến sĩ luôn. Nói xong tôi n&#228;n c&#228;i c&#228;u t&#228;i.

-Chào mừng em, vừa đã quân xong hả. Ngồi nghỉ đi...., nãy giờ chúng cho khỏe, chút ăn cơm với Trung tá luôn. Tôi hỏi ngay nhiên khi Trung tá Quang không hề quan tâm tới hai cô gái cùng bước vào lòng với tôi.

Tình trạng thăng phành phành bên ngoài, búi đầu tung mù mịt, chiếc Charlie của Trung tá Phát phi đoàn trở về ngay Thôn Túng về mà đáp xuống gần đây. Tôi ghé tai nói nhỏ với Trung tá Quang:

-Chút nữa Trung tá Phát vào đây nếu có hỏi hai em này ở đâu thì nói Trung tá nói là ngồi quen của Trung tá lên đây, và bây giờ muộn theo trạng thăng với Ban Mê Thuột nghe. Trung tá Quang nói tình trạng là chưa chắc, không mất chút thời gian, trở lại liền:

-Chuyện nhỏ không sao đâu, đừng Trung tá lo..., những mừng em lòng sau ghé đây phải đem mất con nai tình Trung tá nhỏ kể trở về, nghe chưa?

Dòng tình tình yên man đến đây, tôi bỗng bắt cảm thấy lòng, Thách đang cảm cảm lái ngay nhiên quay đầu nhìn tôi hỏi:

-Có gì vui mà cảm thấy?

-Không có gì, chỉ nhỏ tình chuyện xa lúc chúng ngồi ở bên gái đi bay gunship mà cảm thấy thôi. Nguy hiểm đó, Thách biết mà, không biết bây giờ em đang ở đâu, tình nghi ngờ quá.

Thách nghe xong không nói gì, nét mặt có vẻ dăm chiêu, rồi đột ngột hỏi tôi:

-Không biết tình mình còn lên làm việc vùng này nữa không, tôi thấy tình thế có vẻ nguy hiểm quá. Với tôi đang ở Nha Trang mất mình tôi đang lo đây.

Nghe Th ch nói xong tôi ch t liên t ng đ n gia đình cha m anh em tôi cũng đang còn Nha Trang. Sau bao năm trên chi n tr ng l a đ n, nh ng chi n công thu l m trên m t tr n đ u vô nghĩa khi đ i di n v i th c tr ng ngày hôm nay, nh ng chi n th ng c a quân ta trong năm tháng tr c hình nh không còn nh h ng đ n cu c chi n hi n t i, ng n gió đã đ i chi u. M t c m giác chán n đang xâm chi m tâm h n, b t giác tôi l c đ u, tr c m t nh ng làn khói thu c đang tan loãng vào h vô. Ban Mê Thu t đã l t vào tay C ng quân sau m y ngày giao tranh ng n ng i, Pleiku "ph núi cao" đã b ngổ cho đ ch, trên liên t nh l 7B, n i li n Pleiku và Tuy Hòa, m t cu c rút quân h n lo n, vô t ch c đang di n ra. H ng trăm ngàn dân vô t i cùng c trăm ngàn binh sĩ đang xô đ y, chen l n c ch y v Tuy hòa, đ ng sau B c quân bám sát. Phòng tuy n quan tr ng cu i cùng t i ng n đèo Khánh D ng này hình nh không đ s c đ ngăn ch n làn sóng Đ đang lan tràn, con đ ng vào vùng đ ng b ng duyên h i, c a ngổ ti n th ng vào mi n Nam đã m r ng...

Hai chi c tr c thẳng võ trang Th n T ng trên đ ng tr v căn c , t cao đ thành ph Nha Trang hi n rõ đ n, im lìm s i n ng bên b bi n cát tr ng, nh ng ng n sóng b c đ u nô đùa r t đ u i nhau trên m t bi n xanh, vô tri vô giác...

Vĩnh Hi u,

Phi Đoàn 215 Th n T ng, Mãnh H